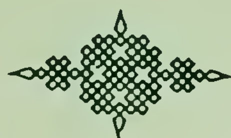

Spašena Grupa u svjetlu Kur'ana i sunneta

Muhammed bin Džemil Zejnu

FIKRET HARČEVIĆ

"Zaista su se prije vas sljedbenici Knjige podijelili na sedamdeset i dvije grupe, a moj će se ummet podijeliti na sedamdeset i tri; svi će u vatru osim jedne grupe, to je ona na čemu sam ja i moji drugovi."

(Hadis prenosi Tirmizi)

SPAŠENA GRUPA U SVJETLU KUR'ANA I SUNNETA

Muhammed bin Džemil Zejnu

SPAŠENA GRUPA U SVJETLU KUR'ANA I SUNNETA

Muhammed bin DŽemil Zejnu

Prijevod
HUSEIN IDRISI

Izdavač:
AL-HARAMAIN

Štampa
BORAC TRAVNIK

Travnik, 1994.

OVAJ PRIMJERAK JE BESPLATAN

Azra

Riječ autora

Ova knjižica sadrži zanimljivu i objektivnu studiju koja poziva sve muslimane da iskreno prihvate jedinstvo Uzvišenog, i da se klone raznih oblika idolopoklonstva jasno prisutnih u islamskim predjelima. A idolopoklonstvo je uzrok propasti ranijih naroda, povod nesreće i bezizlazne situacije modernog svijeta, a posebno islamskog svijeta koji je zadešen raznim nevoljama, neredima, ratovima, smutnjama itd.

Zbog toga ova kratka, ali veoma sadržajna studija pokušava predočiti metod spašene grupe spomenute u hadisu Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, sve u cilju da obasja svijetu put istine, da bi bili spašeni i pomognuti, in šaallah.

Molim Allaha da ovu studiju učini korisnom svima koji traže istinu, priželjkujući milost Uzvišenog Allaha.

Muhammed bin Džemil Zejnu

"SPAŠENA GRUPA"

1 - Kaže Uzvišeni: "***Čvrsto se užeta Allahova skupa držite i ne razjedinjujte se***".

(Ali Imran: 102)

2 "***I ne budite od onih koji Mu druga ravnim smatraju, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili; svaka stranka zadovoljna onim što ispovijeda***".

(Ar-Rum: 31, 32)

I rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Savjetujem da se Allaha Uzvišenog bojite, da poslušni budete i pokoravate se, makar vam crni rob naređivao. Pa, uistinu, ko od vas bude dugo živio, vidjeće puno razilaženja. Pa se moga sunneta držite i sunneta vladara pravovjernih, upućenih, i čvrsto ga slijedite. I čuvajte se novih stvari u vjerovanju, jer je svaka nova stvar u vjerovanju novotarija, a svaka novotarija je zabluda, a svaka zabluda vodi u vatru".

(Hadis je vjerodostojan, a prenosi ga Tirmizi)

I rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Zaista su se prije vas sljedbenici Knjige podijelili na sedamdeset i dvije grupe, a moj će se ummet podijeliti na sedamdeset i tri. Sedamdeset i dvije idu u vatru, a jedna u džennet, to je džema'a". (Ovaj hadis prenosi imam Ahmed). U drugoj predaji stoji: "Svi će u vatru osim jedne grupe, (to je) ona na čemu sam ja i moji drugovi."

(Ovaj hadis prenosi Tirmizi)

Prenosi se od Ibn Mes'uda da da je rekao: "Povukao nam je Allahov Poslanik sallallahu alejhi ve sellem crtu svojom rukom, pa je rekao: ovo je ispravni put Allahov, i povukao je crtu sa desne i lijeve strane (na crti koju je prethodno povukao), pa je rekao: ovo su putevi, a nema nijednog puta, a da na njemu ne stoji šejtan i poziva njemu; pa je iza tog citirao riječi Uzvišenog:

"I doista, ovo je pravi put moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova; eto, to vam On naređuje, da biste se grijeha klonili".

(Al-An'am: 153).

Naređuje nam Uzvišeni da se skupa Kur'ana Časnog držimo. I da ne budemo od idolopoklonika koji su se u grupe i stranke razdvojili i vjeru svoju razjedinili. I obavještava nas plemeniti Poslanik alejhisselam da su se Jevreji i kršćani na mnoge stranke u svojoj vjeri razdvojili. Ali nas isto tako obavještava da će se muslimani razdvojiti u više stranaka od njih, i to da će ove stranke zaslužiti ulazak u džehennem zbog svoje devijacije (odstupanja) i udaljenosti od metoda Allahove Knjige (Kur'ana) i metoda Njegovog poslanika sallallahu alejhi ve sellem, a isto tako nas obavještava alejhissellem da će od tih stranaka samo jedna biti spašena i zaslužiti ulazak u džennet. To je grupa koja se na pravi način drži Kur'ana i sunneta Muhammeda alejhisselama i postupaka njegovih časnih ashaba. Allahu naš, učini nas od pripadnika spašene grupe, i pokaži muslimanima put ka toj grupi.

METOD SPAŠENE GRUPE

1. Spašena grupa jeste ona koja se pridržava metoda Poslanika alejhisselama u njegovom životu, i metoda njegovih ashaba nakon njega, a to je metod Časnog Kur'ana kojeg je Allah objavio Svom plemenitom poslaniku alejhisselam, a on sallallahu alejhi ve sellem ga doslovce objasnio svojim ashabima u tačnim hadisima nama prenesenim lancem vjerodostojne predaje. Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem naređuje muslimanima da se drže ova dva metoda, pa kaže: "Ostavio sam vam dvije stvari, s njima nećete nikad zalutati: Knjiga Allahova i moj sunnet".

2. Spašena se grupa obraća na govor Uzvišenog Allaha i Njegovog poslanika kod bilo kakve nesuglasice i razilaženja, shodno riječima Uzvišenog u Kur'anu:

"A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rješenje ljepše".

(An-Nisa: 59)

Riječi Uzvišenog: u nečemu ne slažete znače ako se posvađate u nekom vjerskom pitanju ili ovosvjetskoj stvari, pa ne pronađete rješenje zbog nedostatka argumenta, obratite se Allahu, tj. Njegovoj Knjizi i Njegovom Poslaniku, tj. sunnetu Muhammeda alejhisselama.

I kaže Uzvišeni:

"I tako mi tvoga Gospodara, oni ne vjeruju sve dok tebe za sudiju u svojim sporovima ne uzmu, pa da zatim ne osjete u svojim dušama tjeskobu od onog što si presudio, i tome se potpuno pokore:.

(An-Nisa: 65)

3. Spašena grupa ne dopušta prednost govora nikom nad govorom Allaha i Njegovog Poslanika, shodno riječima Uzvišenog u Kur'anu:

"O vi koji ste povjerovali, ne prednjačite u nečem ispred Allaha i Njegova Poslanika; i bojte se Allaha; zaista Allah sve čuje i vidi".

(Al-Hudžurat: 1)

(Riječi Uzvišenog: ne prednjačite u nečemu ispred Allaha i Njegova Poslanika znače: ne donosite odluke o nečemu bez prethodne dozvole Allaha i Njegova Poslanika, tj. prije nego provjerite šerijatsko pravilo u određenom pitanju, naravno: pravilo bazirano na Kur'anu i sunnetu).

U kontekstu gore navedenih ajeta jesu i riječi ibni Abbasa koji se na ovaj način obraća ljudima: "Bojim se da se na vas strovali kamenje sa neba; kažem vam: rekao je Allahov Poslanik, a vi mi govorite: rekao je Umer i Bekr!"

4. Spašena grupa zagovara tevhid (jedinstvo Allaha dželle šanuhu) koji znači da jedino Allah zaslužuje obožavanje. Njemu se molbe upućuju, od Njega se pomoć traži u vrijeme nevolja i oskudice, ali isto tako i u vrijeme blagodati i izobilja. Njemu se Jedinom prinose žrtve i prisege; na Njega se samo oslanja i samo se Njegov zakon i sud prihvata, i samo On jedino zaslužuje i ostale vrste ibadeta koji predstavljaju osnov za izgradnju prave islamske države. A mora se bježati od mnogoboštva i njegovog prihvatanja, jer mnogoboštvo osuđuje tevhid, a nema pobjede bilo kojoj zajednici ako zanemari tevhid, a niti pak suočavanja licem u lice s istim (mnogoboštvom). A jedini su nam primjer pravilnog ispovjedanja tevhida Allahovi poslanici na čijem čelu stoji najplemenitiji od svih Muhammed sallallahu alejhi ve sellem.

5. Spašena grupa oživljava sunnet Allahovog Poslanika u ibadetu, u njegovom moralu, i načinu njegova života, pa je zbog svega toga spašena grupa postala tuđinac među muslimanima koji zapostavljaju sunnet Vjerovjesnika sallallahu alejhi ve sellem. A Poslanik alejhisselam kaže o toj grupi:

"Zaista je Islam počeo tuđinski, pa će se tuđinski i povratiti, pa blago tuđincima".

(Hadis prenosi Muslim).

(Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je ovim hadisom obradovao njegove sljedbenike željne njegovog sunneta da će njihovo oživljavanje njegovog sunneta njima donijeti veliku nagradu, pa je rekao: "Pa blago tuđincima". Ono našta želimo skrenuti ovdje pažnju jeste njegova riječ: "pa blago". Ova riječ na arapskom glasi (tuba) i mi smo dali njezin bukvalan značaj. Međutim, ulema

arapskog jezika kaže da ova riječ ima i značenje drveta u džennetu, bazirajući se na druge predaje).

6. Spašena grupa nema potpunu pristranost prema govoru bilo koga, osim prema govoru Allaha i Njegovog Poslanika koji je nepogrešiv, jer on sallallahu alejhi ve sellem ne govori po hiru svome. A što se tiče ostalih, pa oni griješe ma koliki stepen znanja dostigli, jer Poslanik alejhisselam kaže: "Svaki sin Ademov (čovjek) griješi, a najbolji su griješnici oni koji traže oprosta (od Allaha)" (Hadis prenosi Ahmed).

Rekao je imam Malik: "Osim Poslanika sallallahu alejhi ve sellem svakom se čovjeku zamjera na govoru"

7 Spašena grupa, to su poznavaoci hadisa kojima je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Ostaće grupa iz mog ummeta, potpomagajući se na istini neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne bude naređenja Allahova (sudnji dan)"

Pjesnik kaže:

"Sljedbenici hadisa su i sljedbenici Vjerovjesnika, pa makar sa njime nisu drugovali, njegov su dah osjetili"

8. Spašena grupa odaje dužno poštovanje mudžtehidima. Ona se ni za jednog od njih slijepo ne vezuje, nego pravo uzima iz Kur'ana i hadisa, i od riječi mudžtehida ukoliko njihova riječ ne dolazi u suprotnost s Kur'anom i hadisima. A ovo upravo i jeste način njihovog (mudžtehida) razmišljanja, jer su oni stalno i uvijek savjetovali svoje pristalice da se drže tačne predaje u hadisu, i da se klone svakog govora koji protivrječi hadisu.

9. Spašena grupa naređuje dobro, a sprečava zlo. Ona osuđuje sve novotarije i partije koje uništavaju i razdvajaju ummet, a samim tim te novotarije osuđuju kao povod udaljenosti od sunneta Poslanikovog sallallahu alejhi ve sellem.

10. Spašena grupa poziva sve muslimane da se iskreno prihvate Poslanikovog sunneta i sunneta njegovih ashaba kako bi dostigli vrhunac, tj. pobjedu, i da bi tako zaradili ulazak u džennet i blagodati Allaha dželle šanuhu i zauzimanje (šefaat) Njegovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem.

11. Spašena grupa poriče ovosvjetska "zakonodavstva" koja su plod čovjekovih ruku, a koja se istovremeno suprotstavljaju islamskom zakonodavstvu; ona, spašena grupa, poziva sudstvu Allahove Knjige objavljene za sreću čovječanstva na dunjaluku i ahiretu. Uzvišeni Allah najbolje zna šta čovjeku treba i odgovara. A to je zakonodavstvo utvrđeno, i ono ne zahtijeva nikakve pravne promjene tokom vremena, niti se dopunjava u odnosu na svjetske prilike. A povod svjetske nesreće, i nesreće islamskog svijeta posebno, poniženja i omalovažavanja koje on (islamski svijet) trpi, stoji u napuštanju Allahove Knjige i sunneta Njegova Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. A neće

muslimanima biti ponosa osim ako se pojedinačno i grupno ne povrate izučavanju Islama, jer Uzvišeni kaže u Kur'anu:

"Zaista Allah ne mijenja stanje naroda dok taj narod ne promijeni stanje u sebi".

(Ar-Ra'd: 11).

12. Spašena grupa poziva sve muslimane u džihad na Allahovom putu, koji predstavlja obligatnu dužnost svakog muslimana, shodno njegovim fizičkim i psihičkim sposobnostima.

Džihad biva na slijedeće načine:

1) Džihad jezikom i perom, pozivajući muslimane i one koji to nisu na prihvatanje i pridržavanje pravog Islama, i tevhida čistog od bilo koje vrste širka (mnogoboštva) koji se, na žalost, raširio u puno islamskih predjela. A o njemu nas je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem obavijestio rekavši: ***"Neće biti sa'ata (kijamet) sve dok se plemena iz mog ummeta ne susretnu sa mnogobošcima, i sve dok se plemena iz mog ummeta ne počnu klanjati idolima".***

(Hadis je sahih i prenosi ga Ebu Davud).

2) Džihad bogatstvom, i on biva s udjeljivanjem imetka u cilju širenja Islama i štampanjem islamske literature u svjetlu tačne predaje Resula sallallahu alejhi ve sellem; isto tako udjeljivanjem novčane vrijednosti u cilju prikazivanja i zadobijanja srca neodlučnih muslimana zbog njihovog pouzdanja i čvrstog uvjerenja u Islam. Također, ovaj džihad biva i s kupovinom oružja, i pripremanjem mudžahida, i nabavkom hrane i pića koje oni trebaju.

3) Džihad svojim životom, i on biva borbom i učešćem u okršajima u cilju uzdizanja Islama i da Allahova riječ bude gornja, a da riječ nevjernika bude donja, a Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je upućivao na ovu vrstu džihada pa je govorio:

"Borite se protiv nevjernika svojim imetkom, svojim životima i svojim jezicima" (Hadis je sahih, a prenosi ga Ebu Davud).

Propis o džihadu se dijeli na dvije vrste:

1) Fardu ajn ova vrsta džihada propisuje borbu protiv neprijatelja koji je napao ili okupirao islamsko područje. Npr. današnja Palestina koja je nasilno prigrabljena od strane Jevreja (naroda majmuna: vidi Bekare: 65). Pa oni muslimani koji posjeduju psiho-fizičku sposobnost za borbu, i to ne iskoriste u cilju istjerivanja Jevreja iz Palestine, nose grijeh sve dotle dok god ne istraju u borbi protiv Allahovog neprijatelja. I da Mesdžidul-aksa[1] povrate muslimanima sa onim što posjeduju od imetka i života.

2) Fardu kifaje biva na taj način što određena grupa punoljetnih muslimana obavi tu vjersku dužnost, onda odgovornost spada s leđa ostalih

---

1) Treća po važnosti džamija u Islamu, nalazi se u Jerusalimu u Palestini.

muslimana. Ova vrsta biva pozivanje ljudi u Islam, i posjećivanje predjela u kojima Islam nije dopro, sve u cilju širenja Islama u takvim područjima, sve dok Islam ne postane sudac takvih zemalja, i svako ko stane na put ovom džihadu u želji njegovog suzbijanja biva ubijen zbog daljnjeg neometanog poziva u Islam.

OBILJEŽJA SPAŠENE GRUPE

1. Spašena grupa: to je manjina među ljudima, dovio je njima Poslanik sallallahu alejhi ve sellem riječima:

"Blago tuđincima: to su dobri ljudi među ljudima punim pokvarenosti; onih koji im se protive je više od onih koji su im pokorni (poslušni)".

(Hadis je vjerodostojan, a prenosi ga Ahmed).

Hvaleći tu manjinu, Kur'an kaže:

"A malo je od Mojih robova koji su zahvalni".

(As-'Sebe: 13).

2. Spašenoj se grupi suprotstavlja veliki broj ljudi koji ih potvaraju i nazivaju ih raznim nadimcima, i zbog svega toga spašena grupa nalazi svoj primjer u vjerovjesnicima o kojima kaže Uzvišeni Allah:

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džina koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli".

(Al-An'am: 112)

A Poslaniku Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem je njegov narod govorio: "čarobnjak, lažljivac", uvijek kada bi ih pozvao na očitavanje tevhida, a prije toga je među njima važio za istinoljubivog i povjerljivog. Ovo je jedan dio metoda i obilježja spašene grupe, a u idućim ćemo poglavljima raspravljati o vjerovanju spašene grupe, koja je istovremeno i pobjedonosna stranka kod Uzvišenog Allaha i molimo Njega da nas učini sljedbenicima tog vjerovanja.

KOJA JE TO POBJEDONOSNA STRANKA?

1. Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Ostaće grupa iz mog ummeta; potpomagajući se na istini, neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne bude naređenja Allahova".

(Hadis je sahih, a prenosi ga Muslim).

2. I kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Ako se pokvare stanovnici Šama (Jordan, Palestina, Sirija) tada nema dobra u vama. I ostaće grupa iz mog ummeta, pobjedonosna, neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne bude sa'ata (kijamet)."

(Hadis je sahih, a prenosi ga Ahmed).

3. Rekao je ibni Mubarek: "Ja mislim da su to sljedbenici hadisa". A imam Ahmed ibn Hanbel veli: "Ako ta pobjedonosna stranka nisu sljedbenici (ulema) hadisa, pa ne znam koja je to onda?"

4. Zbog nauke kojom se bave, sljedbenici hadisa su najbolji poznavaoci sunneta Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem. Samim tim oni u tančine poznaju način njegova života alejhisselam, tj. njegov moral, bitke u kojima je učestvovao i druge stvari povezane s njegovim sallallahu alejhi ve sellem životom.

5. Kaže imam Šafija obraćajući se imamu Ahmedu:

"Vi ste u hadisu znaniji od mene, pa ako naiđete na vjerodostojan hadis obavjestite me o njemu da bih išao čuti ga bez obzira da li ću ga čuti u Hidžazu ili Kufi ili pak Basri" (ovdje je vrijedno napomenuti da je imam Šafija bio udaljen od Hidžaza, Kufe i Basre, otprilike 1500 km. Imajući u vidu da u tom vremenu osim kamile drugog prevoznog sredstva nije bilo, jasno se vidi želja i ljubav tih ljudi prema hadisu Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, pa makar morali pješačiti i po nekoliko mjeseci u želji čuti jednu izreku poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem). A sljedbenici hadisa nisu slijepo vezani za riječi bilo koga od uleme makar to bila velika i priznata ulema. Protiv njih su ljudi koji nemaju znanja u sunnetu Poslanikovom sallallahu alejhi ve sellem i zbog svoga neznanja ti se ljudi slijepo vežu za riječi svojih imama (a sami imami su im to zabranjivali) i nikako ne odustaju od riječi svoga Poslanika sallallahu alejhi ve sellem. Pa ako shvatimo ove stvari, onda nalazimo da čuđenju nema mjesta ako se kaže da je pobjedonosna grupa upravo ona koja slijedi hadis svog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem.

6. Kaže Hatib-el Bagdadi u svojoj knjizi "Čast sljedbenika hadisa" slijedeće:

"A kad bi sljedbenik pogleda (racionalista) radio s onim što mu koristi od nauka, i kad bi tražio sunnet poslanika Gospodara svjetova, našao bi ono što bi mu bilo dovoljno bez ičega drugog: zato što sunnet (hadis) obuhvata spoznaju osnova tevhida (jedinstvo Allaha), i objašnjenje onoga što je došlo u obliku obećanja i prijetnje i svojstva Gospodara svjetova i vijesti o svojstvima dženneta i džehennema i o onome što je Allah dželle šanuhu pripremio u njima za bogobojazne (džennet), i one koji to nisu (džehennem), i o onome što je Allah stvorio u zemljama i nebesima; i u hadisu se nalaze priče vjerovjesnika, i vijesti o onim skromnima i o pravim evlijama (a ne na način na koji su to predstavili neprijatelji islama) i onih koji savjetom dostavljaju islam; i govor

učenjaka u fikhu; i govor Poslanika sallallahu alejhi ve sellem i njegove mu'džize; a ima i komentar Knjige Allahove; i o onome što ima u njoj od vijesti i opomene Sveznajućeg i riječi ashaba u propisima sačuvanim od njih. A Uzvišeni je Allah sljedbenike hadisa učinio osloncem Njegovog Šerijata, i s njima uništava svaku drsku novotariju; pa oni su Allahovi predstavnici među Njegovim stvorenjima; i oni su posrednici između Vjerovjesnika sallallahu alejhi ve sellem i njegovog ummeta; i oni su mudžtehidi u očuvanju Poslanikova govora, njihov je ugled i važnost besprijekorna i svaka stranka koja vuče požudi, tome se i oda, i uljepšava i odobrava pogled kome se totalno predaje, osim sljedbenika hadisa; njima je Kur'an izvor i oslonac, a sunnet im je nepobitni dokaz, i Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je njihova stranka, a oni njemu (Poslaniku) pripisuju svoje znalačko porijeklo; oni se ne okreću prema raznim misaonim pogledima; ko im se suprotstavlja Allah će ga onemogućiti, a ko im neprijateljuje - Allah će ga ostaviti na cjedilu" Allahu naš, učini nas sljedbenicima hadisa i opskrbi nas radom s njime, i pomozi nama i braći koji rade s njim.

Amin!

TEVHID I NJEGOVE VRSTE

Tevhid predstavlja obožavanje Jednog Jedinog Allaha zbog kojeg je On stvorio svijet. Pa kaže Uzvišeni Allah u Kur'anu:

"*A džine i ljude sam stvorio samo zato da Me obožavaju*". (znači da shvate da je samo Allah Jedan Jedini, i da se samo Njemu obraćaju u dovama, tj. u ibadetu). A vrste tevhida su sljedeće, kako je to uzeto iz Kur'ana:

1. Tevhidur-Rab - to znači priznanje da je Allah Jedini Gospodar i Stvoritelj; ovu su vrstu tevhida priznali i nevjernici (mušrici), ali ih to njihovo priznanje nije uvelo u Islam; kaže Uzvišeni u Kur'anu:

"*A kad bi ih pitao ko ih je stvorio, rekli bi Allah*".

(Zuhruf. 87)

Komunisti su porekli postojanje Gospodara, pa su samim tim postali najveći kafiri (nevjernici) od svih neznabožačkih kafira.

2. Tevhidu el-Ilahi to je veličanje Allahovog jedinstva sa svim propisanim ibadetima kao što su: dova, traženje pomoći, tavaf (kruženje) oko Bejtulharama, prinošenje kurbana, zakletve i prisege Allahu i dr. I ovo je ta vrsta tevhida koju su porekli kafiri. I zbog ove vrste tevhida izbijalo je neprijateljstvo između raznih naroda i njihovih poslanika, još od vremena Nuha alejhisselama, pa sve do Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem.

Kur'an je u više sura spomenuo ovu vrstu tevhida; isto tako da se dova upućuje Jedinom Allahu. Pa tako u poglavlju "Fatiha" čitamo riječi Uzvišenog:

"***Samo tebe obožavamo i od Tebe pomoći tražimo***" *(Al-Fatiha: 4)*, (a značenje ovoga jeste da se samo Tebi pokoravamo u ibadetu, pa Tebe Jedinoga molimo, i od drugoga pomoći ne tražimo. Ova vrsta tevhida isto tako obuhvata vjerovanje u Allahovo božansko Jedinstvo, suđenje po Njegovoj Knjizi, Kur'anu, i uređenje društva prema tom kur'anskom zakonodavstvu. A sve je to sažeto u riječima Uzvišenog:

"***Ja sam, uistinu, Allah; drugog božanstva, osim Mene nema, pa Me obožavaj i molitvu obavljaj - da Bih ti uvijek na umu bio***".

(Taha: 14)

3. Tevhid imena i svojstava to je sve što je spomenuto u Kur'anu azimuššanu i tačnom hadisu od Allahovih svojstava s kojima je On opisao Samoga Sebe, i s onim svojstvima sa kojima ga je opisao Njegov poslanik Muhammed sallallahu alejhi ve sellem onom pravom stvarnošću bez ikakvog komentara ili dodavanja, ili opisivanja kakvoće svojstva, i bez ikakvog prepuštanja zbog neznanja; kao Allahovo uzdizanje i spuštanje, kao ruka i dolazak Allahov, i Njegova ostala svojstva. Komentarišemo ova svojstva na način na koji su to radili selefu salih (prva muslimanska pokoljenja). Pa tako, npr. komentar Allahovog uzdizanja je prenešen od tabi'ina[1] u Buharijevom sahihu u značenju - uzvisiti, uspeti se, i to na način koji dolići Uzvišenom Allahu koji kaže:

"***Ništa nije kao On, i On sve čuje i vidi***".

(Aš-Šura: 11)

4. Te'vil - tumačenje svojstava Uzvišenog naslućivanjem, bez ikakvog argumenta iz Kur'ana ili sunneta - to je izmjena istinitog i vidljivog značenja ajeta tačnih hadisa prema drugom, pogrešnom i neosnovanom značenju, kao, npr. riječ "isteva" (uzdiže) promijeniti u "istevla" (zagospodariti).

5. Ta'til to je opovrgavanje i poricanje Allahovih svojstava, kao, npr. Allahovo uzdizanje (uluvv) na nebu potvrđeno ajetom neke zalutale islamske stranke smatraju da je Allah na svakom mjestu.

6. Tekjif - prilagođavanje Allahovih svojstava, i da je kakvoća tih svojstava takva i takva; međutim, salefu salih to nisu dopuštali, jer, npr. Allahovo uzdizanje na Aršu ne doliči nijednom od Njegovih stvoritelja; i niko ne zna tu kakvoću osim Njega Uzvišenog; zbog svega toga Allahova svojstva ne mogu i ne smiju se prilagođavati shodno strasti i želji nekog bolesnog uma kome šejtan uljepšava zabludu u ovom pitanju.

7. Temsil - to je upoređivanje Allahovih svojstava sa svojstvima Njegovih stvorenja; pa ne kaže se - Allah se spušta prema zemaljskom nebu - kao naše spuštanje. Hadis o spuštanju prenosi Muslim. A laže onaj koji kaže da je Šejhu-el-Islam ibn Tejmije uporedio naš silazak s Allahovim; takvo što ne

1) Prva generacija muslimana (djeca od ashaba).

nalazimo u njegovim knjigama, već smo pronašli da on poriče takav vid uporedbe i predstavljanja.

8. Tevhid - prepuštanje i to prepuštanje značenja ajeta ili hadisa u smislu u kome su izrečene, bez ikakvog komentara Allahovih svojstava, nego potvrđujemo samo ono što je preneseno u Kur'anu ili hadisu. Ovako su postupile prve generacije muslimana (selef), i mi ih u tome i slijedimo, jer samo oni imaju pravo našeg slijeđenja, budući da su direktna medresa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem.

ZNAČENJA LA ILAHE ILLALLAH
(NEMA BOŽANSTVA - BOGA OSIM ALLAHA)

Poricanje božanstva osim Allahu Jedinom; kaže Uzvišeni:

"Znaj da nema boga osim Allaha".

(Muhammed: 19)

Riječ "znaj" u ovom ajetu ima značenje obligatne dužnosti, i znanju se daje prednost nad ostalim islamskim osloncima (elementima). Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Ko kaže da nema boga osim Allaha, i u tome bude iskren, ušao je u džennet" (Hadis prenosi Ahmed). A Islam u ovome jeste onaj koji razumije definiciju i radi s njom i poziva druge, prije svega zato što ova definicija sadrži tevhid zbog kojeg je Uzvišeni Allah upravo i stvorio svijet. A Poslanik kaže svome amidži koji se nalazi na samrtničkoj postelji: "O amidža, reci La ilahe illallah (nema boga osim Allaha), riječ kojom ću se zauzimati kod Allaha za tebe; pa je odbio da kaže "nema boga osim Allaha". (Hadis prenose Buhari i Muslim). Trinaest je godina Poslanik sallallahu alejhi ve sellem ostao u Meki pozivajući Arape riječima: "Recite La ilahe illallah (nema boga osim Allaha)! Pa su rekli: "Jedan bog, ovo dosad nismo čuli". To su rekli zato što su razumjeli značenje ove definicije i da onaj koji ovo izgovori ne može uzeti sebi za boga nikog osim stvarnog Boga Allaha; Pa su predislamski Arapi ostavili ovu riječ i malo je njih izgovorilo je, pa kaže Allah Uzvišeni o njima: "Kad im se govorilo: Samo je Allah Bog! oni su se oholili, i govorili: - zar da napustimo božanstva naša zbog jednog ludog pjesnika? A nije tako, on istinu donosi i tvrdi da su svi poslanici donosili" (As-Saffat: 33-37). A kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Ko kaže: nema božanstva osim Allaha, i porekne ono što se obožava mimo Allaha, njegova je imovina i krv zaštićena" (Hadis prenosi Muslim). Iz hadisa se može zaključiti da izgovaranje šehadeta obavezuje poricanje svega što se obožava mimo Allaha. A najčudnije od svega jesu muslimani koji izgovaraju šehadet svojim jezicima, a u praksi se ne pridržavaju sadržaja šehadeta, pa svojim postupcima daju do znanja da njihovo obožavanje Allaha

dželle šanuhu ima veliku pukotinu u kojoj se možda krije i obožavanje nečeg-nekog drugog mimo Allaha. La ilahe illallah to je oslonac tevhida i Islam; to je metod potpunog života; taj se metod može ostvariti samo ako se sve vrste ibadeta (obožavanja) upute jedinom Allahu; a postiže se na način ako se jedan musliman potpuno pokori Uzvišenom Allahu, i da se samo Njemu Jedinom klanja, i da samo po Njegovom zakonodavstvu sudi, a da sva ostala zakonodavstva i sisteme odbaci i bori se protiv njih. Kaže Ibn Redžeb: "Bog jeste Onaj kome se sve pokorava i Njemu se ne smije griješiti, i zbog Njegove uzvišenosi i moći i zbog ljubavi prema Njemu, straha i nade; i oslanjanja na Njega, i od Njega se samo traži, i Njemu se samo moli; a ovo ne zaslužuje niko osim Njega Uzvišenog a ko pripiše nekom stvorenju ijednu od ovih posebnosti koja su svojstva Uzvišenog Boga; pa to je procjep u njegovoj iskrenosti u riječima koje izgovara "La ilahe illallah" i taj neko nosi u sebi obožavanje stvorenja, ovisno o tome u kolikoj mjeri on to ispoljava".

Riječ "La ilahe illallah" koristi onome koji je izgovori (čistog srca), osim ako Allahu ne pripiše sudruga. Ova je riječ poput abdesta koga kvari povraćanje punih ustiju. Kaže Poslanik Muhammed ibn Abdullah sallallahu alejhi ve sellem.

"Kome zadnja riječ bude 'nema boga osim Allaha' (La ilahe illallah), ušao je u džennet" (Hadis prenosi Hakim).

ZNAČENJE MUHAMMEDU RESULULLAH

(MUHAMMED JE ALLAHOV POSLANIK)

Vjerovanje da je on Muhammed sallallahu alejhi ve sellem poslat od strane Uzvišenog Allaha. Pa zato vjerujemo i potvrđujemo sve ono s čime je on poslat. I njemu se povinujemo u njegovim naređenjima, a klanjamo se onoga od čega nas je on odvratio i što nam je zabranio. I obožavamo Allaha na način na koji je to sallallahu alejhi ve sellem radio. Kaže Ebu Hasan-en-Nederi u svojoj knjizi "Poslanstvo" slijedeće riječi: "Prvi poziv svih vjerovjesnika, i njihov najveći cilj u svakom vremenu i prostoru, jest bio pravilno vjerovanje u Uzvišenog Allaha, pravilna veza između roba i njegova Gospodara, poziv iskrenosti u Allahovoj vjeri, obožavanje Jedinog Allaha i da je On taj koji daje koristi ili štetu, i da samo On zaslužuje obožavati se upućivanjem dova i izvršavanjem raznih obreda u Njegovo ime. I bio je njihov poziv (Vjerovjesnika) koncentriran na sukob s idolatrijom u njihovom vremenu; idolatrija jasno prikazana u obožavanju kipova i idola, a dobri su muslimani čišći od živih i mrtvih". A ovom Poslaniku Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem njegov Gospodar veli:

"Reci: Ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće, a kad bi znao tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo me ne bi dotaklo; ja sam samo opominjač, donosilac radosne vijesti naroda koji vjeruje".

(Al-A raf: 188).

I kaže resulullah Muhammed sallallahu alejhi ve sellem: "Ne uzdižite me kao što su kršćani uzdigli sina Merjemina; Pa ja sam samo rob, recite: "Allahov rob i poslanik" (Hadis prenosi Buhari). Uzdizanje znači pretjerivanje u hvaljenju; pa mi ne prizivamo Muhammeda mimo Allaha, kao što su to učinili kršćani s Merjeminim sinom Isaom (Isus), pa su zbog toga upali u politeizam (mnogoboštvo) koji Allah ne prašta. A naš nas Poslanik uči da kažemo: "Muhammed rob Allahov i Njegov Poslanik" Ljubav prema Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem izražavamo time što ćemo se pokoriti u našim dovama Jedinom Allahu, i da naše molbe ne upućujemo drugom mimo Njega, pa makar taj neko drugi bio Poslanik ili veliki (bogougodnikl). Kaže Resulullah sallallahu alejhi ve sellem:

"Ako moliš, moli Allaha, a ako tražiš pomoć, traži je samo od Allaha. (A neka se Allah smiluje pjesniku koji kaže: "Molim Allaha da nevolju od nas otkloni, jer nevolju osim Njega niko otklonit ne može".)

TEBE OBOŽAVAMO I OD TEBE POMOĆ TRAŽIMO

Ovaj ajet, koji je ujedno naslov ove teme, predstavlja sadržaj poglavlja Fatihe, a istovremeno predstavlja skraćeni komentar o Časnom Kur'anu. Obožavanje Uzvišenog Allaha spomenuto u ovom ajetu obuhvata sve vidove obožavanja i pokoravanja Uzvišenom Allahu, bez obzira na manifestiranje načina tog obožavanja, kao npr. namaz, prinošenje žrtvi Allahu dželle šanuhu, prisega, i bez sumnje najzanimljivije, dova o kojoj Poslanik alejhisselam kaže:

"Dova, to je ibadet (obožavanje, pokoravanje)".

(Hadis prenosi Tirmizi).

I kao što namaz predstavlja ibadet koji se ne smije obavljati zbog nekog vjerovjesnika ili bogougodnika, također i dova predstavlja ibadet s kojim se namjerava jedino Uzvišeni Gospodar svjetova Allah dželle šanuhu: "Reci, ja samo Gospodara svoga obožavam, i nikog Njemu ravnim ne smatram". (Al-Džinn: 20). A Poslanik Muhammed sallallahu alejhi ve sellem reče: "Zov Zun-Nuna kojim je zapomagao dok je bio u stomaku ribe jeste:

"Nema boga osim Tebe, slavljen Si, a ja sam se zaista ogriješio prema sebi" - a neće čovjek musliman doviti ovom dovom nikada, a da mu Allah to ne usliši".

(Hadis je sahih, a prenosi ga Tirmizi).

POMOĆI TRAŽIM OD JEDINOG ALLAHA

Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Ako moliš, moli Allaha, a ako tražiš pomoći, traži je samo od Allaha".

(Hadis je sahih, a prenosi ga Tirmizi).

1. Kaže imam Nevevi komentarišući sadržaj ovog hadisa: "Ako trebaš pomoć u nekoj stvari ovoga svijeta ili ahireta, traži je od Allaha dželle šanuhu, posebno u stvarima za koje osim Allaha niko drugi ne posjeduje moć i snagu za izvršenje tih istih; kao liječenje bolesti, potraživanje opskrbe i upute, pa ovo su stvari kojima se samo Uzvišeni odlikuje. Kaže Uzvišeni u Kur'anu:

"Ako te od Allaha neka nevolja pogodi - pa niko je osim Njega ne može otkloniti".

(Al-An'am: 17)

2. Ko želi dokaz, pa Kur'an mu je dovoljan. A ko želi pomagača, pa Allah dželle šanuhu mu je dovoljan; ko želi savjetnika, smrt mu je dovoljna; a kome ništa od ovog nije dovoljno, pa paklena mu je vatra dovoljna. Kaže Uzvišeni Allah u Kur'anu:

"Zar Allah sam nije dovoljan robu Svome".

(Az-Zumar: 36)

3. Prenosi se da je jedan alim rekao: "Molite Allaha, a ne nekog drugog, tražite pomoći od Allaha, a nemojte od nekog drugog mimo Njega; čuvaj se kako ćeš Ga sutra sresti, a na ovom svijetu ti si Njemu neposlušan, za Njegove propise nemaran, Njegovim stvorenjima daješ prednost, i drugog Mu ravnim smatraš, njima se za pomoć obraćaš i svoje im jadove otkrivaš. O vi ljudi, oslobodite posrednike između vas i Allaha, jer je vaše stajanje s posrednicima bezumnost, bez vlasti i moći, bez ikakva bogatstva.

A nema snage i moći u istini osim kod Uzvišenog Allaha, pa budi s istinom bez onoga koji je stvoren (tj. budi s istinom koju ti je Allah podario, i nipošto se ne obaziri na razne prazne riječi ljudi kojima je hakk nedokučiva stvar)".

4. Propisano (šerijatsko) pomaganje jeste pomaganje Jedinim Allahom za rješenje problema i odvraćanje tegoba i nevolja. Zabranjeno (haram) traženje pomoći jeste traženje od pejgambera, bogougodnika i mrtvaca, i nekih živih osoba udaljenih od onoga koji traži pomoć, a niko od ovih ne

posjeduje niti korist niti štetu, niti pak mogu čuti nečiju dovu, pa čak ako je i čuju - ne posjeduju nikakvu moć da bi to i uslišali, kao što smo u prethodnom ajetu i vidjeli tu istinu. Što se tiče potpomaganja sa živim pristunim osobama kao npr. njihovo udjeljivanje imetka za izgradnju džamije ili uzimanje novčane pomoći i tome slično, -tu ne postoji nikakva zabrana jer Allah dželle šanuhu kaže u Kur'anu:

"I pomažite se u dobročinstvu i čistoti".

(Al-Maida: 2)

A Muhammed sallallahu alejhi ve sellem kaže:

"Allah je u pomoći robu (čovjeku) sve dok je taj rob u pomoći svome bratu" (Hadis prenosi Muslim). "Isto tako od primjera potpomaganja putem živih ljudi navodimo i dio priče o Musau alejhisselamu spomenute u poglavlju "Kasas", kad ga njegov sunarodnik u nevolji zovne u pomoć. Kaže Uzvišeni:

"I on (Musa) uđe u grad neopažen od stanovnika njegovih i u njemu zateče dvojicu ljudi kako se tuku, jedan je pripadao njegovu, a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomoć onaj iz njegovog naroda protiv onog iz neprijateljskog naroda".

(Al-Qasas: 15)

MILOSTIVI NAD ARŠOM SE UZDIŽE

O Allahovom uzdizanju nad Aršom govori popriličan broj ajeta i hadisa, te govor prvih muslimanskih pokoljenja koje ćemo navesti u slijedećim pisanim redovima. Riječ uzdiže u ovom ajetu upotrijebljena je kao glagol koji označava prošlu vremensku formu.

Kaže Uzvišeni u Kur'anu: ***"K Njemu se dižu lijepe riječi, i dobro djelo On prima"*** I kaže Uzvišeni: Gospodar nebesa, k Njemu se penju meleki i Džibril", i kaže Uzvišeni: ***"Hvali ime Gospodara svoga Uzvišenog (iznad svega)".***

Prenosi se da je Buharija u svojoj knjizi "Tevhid" zabilježio od Mudžahida da je komentar riječi uzdiže - u stvari uzvisio, nadvisio. Dana Arefata na oproštajnom hadždžu Allahov se Poslanik ovim riječima obraća ljudima: "Zar vam nisam dostavio Allahovu vjeru?" Rekli su: da, pa je podigao kažiprst prema nebu, zatim ga uperio u njih govoreći: "Allahu moj, posvjedoči" (Hadis prenosi Muslim).

I rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem: "Zaista je Allah napisao Knjigu, pa je ona kod Njega iznad Arša". (Hadis prenose Buhari i Muslim). I rekao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem u hadisu koga prenosi Muslim.

"Zar nemate povjerenja u mene, a ja sam povjerljivi Onoga Koji je na nebu? Vijest mi sa neba dolazi ujutro i uveče"

I rekao je imam Evzai'· "Mi i tabi'ni[1] smo uvjereno govorili: Uzvišeni je Allah iznad Arša, vjerujemo u ono što nam je dostavljeno od Njegovih svojstava putem sunneta".

Kaže nam Šafija: "Zaista je Uzvišeni Allah iznad Arša na Svojem nebu, približava se Svojim stvorenjima kako On to želi, i On se spušta na nebo zemlje kada to On želi".

Kaže imam Ebu Hanife: "Ko kaže: ne znam da li je moj Gospodar na nebu ili na zemlji, pa taj je počinio nevjerovanje u Allaha, jer Uzvišeni Allah kaže: nad Aršom se uzdiže"

I Njegov je Arš iznad sedam nebesa. Pa ako neko kaže: on je na Aršu, ali ne znam da li je Arš na nebesima ili na zemlji. Pa i taj je čovjek kafir (nevjernik), zato što je porekao da je Arš na nebu, a ako to porekne - on je kafir, zato što je Allah od svake uzvišenosti Najuzvišeniji i Njemu se dove upućuju pogledom uperenim gore, u nebo, a ne dolje. (Duboko u svijesti čovjeka počiva osjećanje vjerovanja u Allaha, i taj se osjećaj budi kada se čovjek nađe u neprilici iz koje se ne vidi izlaz, pa vidiš ga kako potpuno bespomoćan diže ruke gore, pogleda uperenog u nebo, obraćajući se svome Stvoritelju).

Upitan je imam Malik o kakvoći Allahovog uzdizanja nad Aršom, pa je odgovorio: "Uzdizanje je poznato iz Kur'ana", a kakvoća je nepoznata, a vjerovati u to jeste fard (obligatna dužnost), a pitati o tome jeste bid'at (novotarija), pa je još dodao: "Izbacite ovog što je pitao, jer je on čovjek koji nosi novotariju".

Riječ "isteva" uzdiže - ne smije se komentarisati sa istevla -zagospodari - jer to ne nalazimo kod prvih islamskih generacija, i vjerovati na način na koji su oni vjerovali jeste mudrost i uputa Allahova. Kaže ibn-el-Kajim-el Dževzijeh:

"Uzvišeni je Allah zapovjedio Jevrejima da kažu hita (oprost) -pa su to promijenili i rekli hinta (žito). A nas je muslimane Allah obavijestio da se On na Aršu uzdiže, pa su pokvarenjaci iz ummeta rekli - zagospodari, pa su i oni poput Jevreja dodali samo jedno slovo koje je promijenilo značenje, pa u ovom vam je pouka, o vi, umom obdareni, da se sličnih komentara po svaku cijenu klonite.

ZNAČAJ TEVHIDA

Uzvišeni je Allah stvorio svijet da bi ga on (svijet) obožavao i samo se Njemu pokorio. I On je poslao ljudima poslanike da bi ih pozivali u vjeru jednoće Allaha. A Kur'an Časni u većini poglavlja spominje vjerovanje u Allahovu jednoću, i istovremeno razjašnjava štetu koju širk (mnogoboštvo)

1) Tabi'ini - to je prva generacia, nakon generacije drugova Poslanika alejhisselama.

nanosi pojedincu i zajednici, i upućuje na to da je širk povod propasti na ovom svijetu, i uzrok vječnosti u vatri na drugom svijetu ahiretu.

1 Poslanici su svoj poziv ljudima započinjali uvijek s pozivom u vjeru Allahova jedinstva, jer im je Allah naredio da ljudima dostave poruku tevhida, pa kaže Uzvišeni:

"Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: Nema boga isim Mene, zato se Meni klanjajte".

(Al-Anbija': 25).

A Muhammed sallallahu alejhi ve sellem je u Mekki ostao trinaest godina. I cio taj period proveo je pozivajući svoj narod u tevhid, i da svoje molitve upućuju Jedinom Allahu i da Mu sudruga ne pripišu, i od onoga što mu je Allah objavljivao jesu i Njegove uzvišene riječi: "Reci, ja se samo Gospodaru svome klanjam i nikoga Njemu ravnim ne smatram". (Al-Džinn: 20) A Poslanik je sallallahu alejhi ve sellem svoje drugove učio tevhidu dok su još bili u razdoblju djetinjstva, pa kaže svome stričeviću Abdullahu sinu Abbasovom:

"Ako tražiš, traži od Allaha, a ako pomoć tražiš, traži je od Allaha" I ovaj je tevhid stvarnost islamske vjere koja se bazira upravo na njemu, a Uzvišeni Allah, osim ove, drugu vjeru ne prima.

2. Poslanik sallallahu alejhi ve sellem je učio svoje drugove da poziv na Islam započinju tevhidom. Pa kaže Muazu pri njegovom slanju u Jemen: "Pa neka bude prvo čemu ćeš ih pozvati svjedočenje da nema drugog boga osim Allaha" (Hadis prenosi Buhari i Muslim)

Ovaj je tevhid predstavljen u šehadetu da nema drugog boga osim Allaha, da je Muhammed Njegov rob i Poslanik, i da je On jedini koji posjeduje pravo da bude obožavan. A On, Uzvišeni Allah, obožava se na način na koji je to radio Poslanik sallallahu alejhi ve sellem i s ovim šehadetom kafir postaje musliman, jer ovo svjedočenje predstavlja ključ džema'ata, i ovo svjedočenje uvodi čovjeka u džema'at, osim ako čovjek svojim poslovima ne upropasti to svoje svjedočenje, tj. šehadet.

3. Nevjernici Mekke ponudili su Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem vlast, bogatstvo, ženidbu po njegovom izboru, i druge vrste osvosvjetskog užitka, da u zamjenu za to sallallahu alejhi ve sellem napusti ono u čemu je bio, tj. poziv u tevhid, i napadanje njihovih tobožnjih bogova. Ali je Poslanik to energično odbio i nastavio je svoje pozivanje koje je rezultiralo žestokim mučenjem i torturom sa strane mekkanskih nevjernika, sve dok poziv u tevhid nije zabilježio svoj trijumf, nakon trinaest godina, voljom Allaha. Nakon toga Mekku osvajaju muslimani, kumiri su uništeni, a Poslanik sallallahu alejhi ve sellem gordo izjavljuje:

"Došla je istina, a nestalo je laži, laž zaista nestaje".

(Al-Isra: 81)

4. Tevhid predstavlja zadatak muslimanu u njegovom životu koji mu počinje upravo tim tevhidom i s njime njegov život završava. Zadatak je muslimanu da uspostavi u društvu tevhid i da poziva njemu, zato što tevhid ujedinjava vjernike, pa molimo Allaha da nam tevhid šehadet učini zadnjim govorom na ovom svijetu.

BLAGODATI TEVHIDA

1. Allah Uzvišeni kaže:

"Biće sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju; oni su na pravom putu".

(Al-An'am: 82)

Prenosi se od Abdullaha sina Mes'udova da je rekao: "Objava ovog ajeta je izazvala tegobu kod muslimana, pa su rekli: a koji od nas ne čini nasilje sebi?" Pa je Allahov poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Nije to (znači ono nasilje koje su ashabi pretpostavljali), to je širk (mnogoboštvo). Zar ne čujete riječi Lukmanove svome sinu:

"O sinko moj, ne smatraj druge Allahu ravnim, mnogoboštvo je, zaista, velika nepravda (nasilje)".

(Lukman: 13)

Gore navedeni ajet uliva u srca vjernika, onih koji svoje vjerovanje s mnogoboštvom nisu pomiješali, smirenost, zato što je Uzvišeni Allah njima obećao potpunu sigurnost od Njegove kazne na ahiretu, a ti su na ovom svijetu upućeni.

2. Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Vjerovanje se sastoji iz šezdeset i nekoliko ogranaka ili sedamdeset i nekoliko ogranaka. Najbolji vid vjerovanja je izgovaranje la ilahe illallah - nema boga osim Allaha, a najslabiji vid imana je ukloniti smetnju sa puta".

(Hadis prenosi Muslim)

TEVHID JE UZROK SREĆI I ISKUPLJENJU OD GRIJEHA

Čovjek, shodno svojoj ljudskoj prirodi, predstavlja jednu slabu jedinku koja nije nepogrešiva, i zbog toga se često puta oklizne i ogriješi o Allahove propise. Ali ako je taj čovjek sljedbenik tevhida koji je čist od svake mnogobožačke prljavštine, pa taj je tevhid samo Allahu, i ako je čovjek iskren u

izgovaranju la ilahe illallah - pa to je onda najveći faktor njegove sreće, iskupljenja od grijeha i opraštanja loših djela, kao što je opisano u hadisu Allahovog Poslanika sallallahu alejhi ve sellem, gdje kaže:

"Ko posvjedoči da nema boga osim Allaha Jedinoga koji nema sudruga, i da je Muhammed Njegov rob i poslanik, i da je Isa Njegov rob i poslanik i Njegova riječ s kojom je nadahnuo Merjemu i duh od Njega i da je džennet istina, i da je vatra istina, uvede ga Allah u džennet s onim što je imao od djela".

(Hadis prenose Buharija i Muslim)

Stvari navedene u ovom hadisu daju nam do znanja da onome ko bude posvjedočio njima one uzrokuju ulazak u džennet, makar mu u nekim djelima i nedostaje potpunost, kao što se prenosi u kudsi hadisu: kaže Uzvišeni: ***"Čovječe, kad bi mi došao s grijesima koliko zemlja, pa Me zatim sretneš ne pripisujući Mi druga, došao bih ti sa oprostom kolika je zemlja"***

(Hadis prenosi Tirmizi)

A u drugom hadisu stoji: ***"Ko susretne Allaha ne pripisujući Mu druga ući će u džennet, a ko Ga susretne pripisujući Mu druga ući će u vatru".***

(Hadis prenosi Muslim)

Iz ovih se hadisa jasno vidi blagodat tevhida, te da je on najveći faktor sreće jednog čovjeka, i da tevhid predstavlja jedinstveni put za iskupljenje od grijeha.

KORIST TEVHIDA

Ako se iskreni tevhid ostvari u životu pojedinca ili zajednice, njegov je rezultat najljepši plod, a ovdje ćemo prikazati samo kratku sliku tih plodova.

1. Oslobođenje čovjeka od robovanja i potčinjenosti drugom sem Allahu. A stvorenja ne stvaraju, nego su ona stvorena. Ona sama od sebe nisu u stanju otkloniti štetu ili pribaviti za sebe korist, niti su u stanju odgoditi smrt, produžiti život, ili nekog oživjeti. Tevhid predstavlja čovjekovo oslobađanje od bilo kakvog robovanja osim Uzvišenom Allahu koji ga je stvorio i usavršio. Tevhid jeste oslobađanje čovjekova uma od bilo kakvih bajki, mašti i uobrazilja. Tevhid je oslobođenje čovjekove svijesti od poniženja i potčinjenosti, oslobođenje čovjekovog života od bilo kakve pokornosti oholima, nevjernicima, vlastodršcima, i onih koji terorišu Allahove iskrene robove. Zbog svega ovog su se vodiči širka i oholosti fanatično odupirali svim Allahovim poslanicima, a pogotovu Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem, jer su razumjeli značenje nema boga osim Allaha. To je opći proglas oslobođenja čovjeka, i obaranje onih koji su se uzoholili sa njihovih lažnih prijestolja, i uzvišenje čela vjernika koja ničice ne padaju nikom drugom osim Uzvišenom Allahu.

2. Stvaranje nezavisne ličnosti a oslonac tog stvaranja je tevhid, i ta se ličnost odlikuje nad nevjerničkom. Cilj te ličnosti je jedinstven; ona nema drugog boga osim Allaha Jedinoga kome se obraća u zgodi i nezgodi, nasuprot mnogobošcu nevjerniku, koji je svoje srce podijelio raznim kumirima i drugim ciljevima. Pa se ponekad pomaže mrtvacima, a ponekad živima, i odatle proizilazi riječ Jusufa sallallahu alejhi ve sellem". ***"O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah jedini i svemoćni?"***

(Jusuf: 39)

Mu'min (vjernik) koji obožava Jedinog Allaha, razumije šta izaziva Allahovo zadovoljstvo ili srdžbu, pa se pokori, i srce mu se umiri. Nasuprot njemu, mušrik - mnogobožac stvara sebi lažna božanstva pod čiji uticaj potpada, pa ga jednom vidiš kako ga šejtan vuče s desna, a drugi put s lijeva. A on je u svemu tome rascijepljen bez ikakve odluke.

3. Tevhid je izvor ljudske sigurnosti, jer on puni srce mu'mina neograničenom mirnoćom, pa se mu'min osim Allaha nikog drugog ne boji. Mu'min je zatvorio prozore straha u pogledu opskrbe sebi i svojoj porodici. On se ne boji ljudi niti džina, niti pak smrti ili drugih stvari koje uzrokuju strah. Mu'min se osim Allaha nikoga ne boji, pa ga zbog toga vidiš sigurnog kad se ljudi nečeg boje, smirenog kad se ljudi uzbude, i ovo stanje nosi u sebi riječi Uzvišenog Allaha da su sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju, i to su oni upućeni. Ova sigurnost proizlazi iz unutrašnjosti duše, ne iz policijske zaštite koja predstavlja samo ovosvjetsku zaštitu, dok je ahiretska zaštita uzvišenija i vječna za one koji su bili Allahu iskreni i svoj tevhid sa širkom nisu pomiješali, jer je širk najveća nepravda i nasilje.

4. Tevhid je izvor duševne snage, snage koju on pretvara u nadu koja se ispoljava totalnim povjerenjem i oslanjanjem na Uzvišenog Stvaraoca, zadovoljstvo Njegovim određenjem, i strpljivost na rezultatima tog određenja. Tevhid znači nezavisnost od Njegovih stvorenja, jer tevhid čini mu'mina poput nepomičnog brda, a kad se nad njim spusti nevolja - on moli svog Gospodara da je od njega otkloni, ne tražeći to od mrtvaca, kao što neki rade.

Parola je mu'mina: "Ako moliš, moli Allaha, a ako tražiš pomoći,, traži je od Allaha", na što upućuju i riječi Uzvišenog: ***"Ako te od Allaha neka nevolja pogodi - pa niko je osim Njega ne može otkloniti".***

(An-An'am: 17)

NEPRIJATELJI TEVHIDA

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinna, koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli".

(Al-An'am: 112)

Uzvišeni je Allah svojom mudrošću poslanicima i vjerovjesnicima, kao i onima koji pozivaju u tevhid, odredio za neprijatelje šejtane i džinne koji u srca ljudskih šejtana unose zle misli da bi ih otjerali u zabludu, da ih odvrate od tevhida u koji su pozivali vjerovjesnici svoje narode, jer je on stub na koji se oslanja islamski poziv. A čudno je to što danas neki ljudi poziv u tevhid smatraju cijepanjem islamskog ummeta, dok on predstavlja ujedinjenje ummeta, što se da uvidjeti iz njegovog imena kojie u stvari znači jedinstvo. Što se mnogobožaca tiče, oni su priznali gospodarstvo Allahu i da je On taj koji ih je stvorio, ali su i pored toga porekli božanstvo Allahovo, i svoje su molbe i dove upućivali svojim odabranim.A o Poslaniku koji ih je pozivao u tevhid su govorili: ***"Zar on bogove svede na Boga jednoga? To je nešto zaista čudno".***

(Sad: 5)

I kaže Uzvišeni o prethodnim narodima: ***"I tako je bilo, ni onima prije njih nije došao nijedan poslanik, a da nisu rekli: Čarobnjak je ili - lud je".***

(Ad-Darijat: 52)

I kaže Uzvišeni opisujući nam mnogobošce. ***"Kad se Allah samo spomene, grče se srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, a kad se spomenu oni kojima se oni pored njega klanjaju, odjednom ih radost obuzme".***

(Az-Zumer: 45)

I kaže Uzvišeni još jednom opisujući poricatelje tevhida: ***"To vam je zato što niste vjerovali kad se pozivalo Allahu Jedinom, a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim! Odluka pripada jedino Allahu, Uzvišenom i Velikom".***

(Al-Gafir: 12)

Navedeni ajeti, pored toga što se prvensteno odnose na nevjernike, odnose se i na sve one koji u sebi nose ove osobine, pa makar za sebe tvrdili da su muslimani, a istovremeno se suprotstavljaju onima koji pozivaju tevhidu. U tom svom suprotstavljanju takvi ljudi ne biraju sredstva, pa na pozivače tevhida iznose laž i neistinu, nazivajući ih pogrdnim imenima, sve u cilju da odvrate i udalje ljude od tevhida s kojim je Allah slao svoje poslanike. Takvi ljudi se ne boje onog što je Uzvišeni od njih zatražio (da Mu ne pripisuju sudruga), ali kad se spomenu oni kojima se oni pored Allaha klanjaju, njih strah i radost obuzima, ovisno o situaciji u kojoj se nalaze. Pa teško njima zbog onoga što čine.

STAV ULEME PREMA TEVHIDU

Zaista je ulema nasljednik vjerovjesnika, a prvo u što su vjerovjesnici pozivali jeste tevhid kojeg je Allah dželle šanuhu spomenuo riječima: ***"A mi smo svakom narodu poslanika slali, Allaha obožavajte, i taguta se klonite".***

(An-Nahl: 36) (tagut-šejtan).

Zbog sadržaja ovog ajeta vidimo da prvo s čim ulema treba početi jeste tevhid s kojim su i poslanici počeli, pa da pozivaju ljude u tevhid kroz sve vrste njegovog ibadeta, a posebno kroz dovu za koju Muhammed sallallahu alejhi ve sellem kaže:

"Dova jeste ibadet".

(Hadis je vjerodostojan, a prenosi ga Tirmizi)

Većina je muslimana danas upala u širk, i umjesto Allaha oni pozivaju drugoga. A to je uzrok njihovoj nesreći, i nesreći prijašnjih naroda koje je Allah dželle šanuhu uništio upravo zbog toga što su Mu druge ravnim smatrali. Stav uleme prema tevhidu i borbi protiv širka dijeli se na:

1. Ulema koja je shvatila tevhid, njegovu važnost i vrste. Isto tako su shvatili širk i njegove vrste, pa su izvršili svoju dužnost i objasnili ljudima korist tevhida i štetu širka. To su dokazivali Kur'anom i tačnim sunnetom, te su ih mušrici okrivili kao što su i vjerovjesnike prije toga okrivili lažnim optužbama. Ali su bili strpljivi i nikada nisu posustali, a njihova je parola:

"I otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način" A u prošlosti je mudri Lukman savjetovao svoga sina: ***"O sinko moj, obavljaj molitvu i traži da se čine dobra djela, a odvraćaj ih od hrđavih i strpljivo podnosi ono što te zadesi - dužnost je tako postupiti".***

(Lukman: 17)

2. Ulema koja je zapostavila poziv u tevhid koji je glavni stub Islama, pa su ljude pozivali na obavljanje namaza, pozivali su ih na suđenje u skladu sa Kur'anom, pozivali su u džihad, a da prethodno nisu ispravili pokvareno vjerovanje kod tih ljudi, i kao da ne čuju riječi Uzvišenog: ***"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili".***

(Al-An'am: 88)

A da su tevhidu dali prednost prije svega drugog, kao što su to učinili Allahovi poslanici, zabilježili bi veliki uspjeh. Uzvišeni bi ih Allah pomogao, kao što je pomogao Svoje poslanike.

Kaže Uzvišeni u Svojoj Časnoj Knjizi: ***"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi i da će im sigurno strah bezbijednošću zamijeniti, oni će se samo Meni klanjati, i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji poslije toga budu nezahvalni - oni su pravi griješnici".***

(An-Nur: 55)

Iz ovog ajeta vidimo da je uslov Allahove pomoći-tevhid.

3. Ulema koja je totalno zapostavila poziv u tevhid i borbu protiv širka bojeći se napada ljudi, ili za svoja radna mjesta, pa su prikrili znanje, a Allah im je naredio da ga ljudima dostave, i zaslužili su riječi Uzvišenog:

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i pravi put, koji Smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju". *(Al-Baqara: 159)*, a Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kaže: *"Ko bude upitan o znanju, pa ga pritaji, zauzda se sudnjeg dana uzdama od vatre".*

(Hadis je sahih, a prenosi ga Ebu Ahmed)

4. Ulema koja se suprotstavlja sadržaju tevhida, jer oni dozvoljavaju da se dove pored Allaha upućuju vjerovjesnicima, dobrim ljudima i mrtvacima, što je otvoreni širk, i preokreću značenje ajeta koji upozoravaju na opasnost od širka, time što kažu da muslimani ne čine širk, a kao da su gluhi i ne čuju riječi Uzvišenog: *"Biće sigurni samo oni koji vjeruju, i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju, i oni su na pravom putu".*

(Al-An'am: 82)

Shodno ovom ajetu, musliman može upasti u širk, kao što je to danas nepobitna činjenica u islamskom svijetu. To su oni koji dozvoljavaju ljudima da svoje dove upućuju drugima osim Allahu. Dozvoljavaju da se mrtvac pokopa u džamiji, dozvoljavaju kruženje oko grobova tražeći od mrtvaca pomoć, i druge novotarije. A Muhammed sallallahu alejhi ve sellem nas upozorava od tih ljudi pa kaže:

"Ono čega se bojim mome ummetu jesu imami zalutali".

(Hadis prenosi Tirmizi)

Upitan je jedan od ranijih šejhova popularnog Al-Azhara da li valja klanjati prema grobu? Pa je odgovorio: "Zašto ne bi valjalo kad znamo da je mezar Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem unutar njegove džamije, i ljudi klanjaju prema njegovom mezaru?"

Ali mi kažemo da je ovaj šejh zaboravio da Muhammed sallallahu alejhi ve sellem nije pokopan u džamiji, već u kući Aiše radijallahu anha, jer je mjesto Poslanikove smrti istovremeno i mjesto njegovog pogreba. A on je sallallahu alejhi ve sellem zabranio namaz prema grobu, pa je govorio:

"Allahu moj, Tebi se utječem od znanja koje ne koristi".

(Hadis prenosi Muslim).

5. Oni ljudi koji su uzeli govor svojih šejhova i njima se pokorili u griješenju prema Allahu, oštro su se sukobili s riječima njihovog Poslanika koji kaže:

"Nema pokornosti stvorenom u griješenju prema Stvoritelju".

(Hadis je sahih, a prenosi ga Ebu Ahmed)

Takvi će se ljudi grdno pokajati sudnjeg dana, zbog te njihove pokornosti prema tim "šejhovima" Ali toga im dana pokajanje neće koristiti, jer Uzvišeni nam opisuje nevjernike i one koji sudjeluju s njima u nekim stvarima, pa kaže:

"Na dan kad se njihova lica u vatri budu prevrtala govoriće, 'kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali' i govoriće: 'Gospodaru naš, mi smo prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni s pravog puta odveli - Gospodaru naš podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim".

(Al-Ahzab: 66, 67, 68)

Kaže Ibn Kesir komentarišući ovaj ajet:

"Pratili smo naše prvake i starješine koji su istovremeno bili naši šejhovi (hodže) i time smo se poslanicima suprotstavili, jer smo vjerovali da je istina kod naših šejhova, i da su oni na ispravnom putu, ali sad vidimo da su samo obični lažljivci".

SUKOB TEVHIDA I ŠIRKA

1. Sukob širka i tevhida vuče svoje korijene još iz vremena Nuha sallallahu alejhi ve sellem koji je svoj narod pozivao u tevhid, i poticao ih je na napuštanje obožavanja kumira. I tako je on, Nuh alejhisselam, u svome narodu ostao devet stotina i pedeset godina vršeći svoj zadataka i pozivajući taj narod u tevhid. Ali je njihov odgovor na tu njegovu misiju bio slijedeći, kako to Uzvišeni spominje u Kur'anu:

"I govore: 'Nikako svoja božanstva ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegutha, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte!' - a već su mnoge u zabludu doveli".

(Nuh: 23)

Prenosi imam Buhari od ibn Abbasa da je u komentaru ovog ajeta rekao: "Spomenuta imena u ovoma ajetu su imena dobrih ljudi iz Nuhova alejhisselam naroda. Neposredno nakon njihove smrti šejtan je objavio njihovom narodu da mjesta na kojima su sjedili ti ljudi uzmu za svoje sjedenke. Pa su oni ta mjesta nazvali njihovim imenima, ali ih nisu učinili bogomoljama. I tako sve dok ta generacija ljudi nije pomrla, a iza sebe nisu ostavili znanje o tim mjestima i zbog čega su ih tako nazvali pa su njihova pokoljenja to zanemarila, i počela su obožavati ta mjesta, tj. kamenje i kumire koji su predstavljali te ljude.

2. Nakon Nuha alejhisselam dolaze poslanici koji svoje narode pozivaju u vjeru Allaha Jedinog Uzvišenog, i da ostave i klone se onoga što se obožava mimo Allaha, jer to ne zaslužuje obožavanje. Pa poslušaj Kur'an koji ti govori o njima:

"A Adu-njegova brata Huda. 'O narode moj', govorio je on - 'Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate, zar se ne bojite?"
(Al-A'raf: 65)

"A kad Ibrahim reče ocu svome i narodu svome: 'Nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjate, ja se klanjam samo Onome koji me je stvorio, jer će mi On doista na pravi put ukazati" *(Zuhruf: 26, 27)*, a odgovor svih mnogobožaca na poziv vjerovjesnika jeste jedinstven. Svi su se oni suprotstavili i poricali ono s čime bi poslanici dolazili. I pružali su žestoki otpor tevhidu, koristeći u tome svu svoju snagu.

3. Poslanik Muhammed sallallahu alejhi ve sellem je u svome narodu bio poznat kao povjerljivi, istinoljubivi, ali kad je svoj narod pozvao u tevhid, da im samo Allah bude bog, i da se klonu božanstava koja su obožavana od strane njihovih predaka, mnogobožaca, najednom su zaboravili da je taj isti Muhammed bio kod njih povjerljivi, onaj koji ljubi istinu, ali je sada postao lažljivac ili čarobnjak. Kur'an nam daje sliku njihove kratkoumnosti, pa kaže:

"Zar on da božanstva svede na Boga jednog? To je zaista nešto veoma čudno".
(Sad: 5)

"I tako je bilo, ni onima prije ovih nije došao nijedan Poslanik, a da nisu rekli: "Čarobnjak je!" ili "Lud je!"
(Ad-Darijat: 52)

Ovo je bilo stanje svih poslanika koji su pozivali u tevhid, a isto tako iz ajeta se vidi i stanje njihovih naroda, lažljivaca koji su na njih potvarali.

4. Danas, u ovom našem modernom dobu, kada musliman poziva svoju braću ka plemenitom moralu, istini i povjerenju, niko mu se ne suprotstavlja. Ali ako poziva u tevhid i iskreno ispovjedanje svoje vjere samo Jedinom Allahu, i da dove svoje osim Allahu nikom drugom ne upućuju, jer oni kojima su dove upućene su samo ljudi, robovi Allahovi, vidimo kako muslimani iznenada ustaju protiv tog muslimana, i okrivljavaju ga raznim lažnim optužbama i kažu za njega: vehabija - da bi ljude spriječili da prihvate njegov iskreni poziv u tevhid. A ako taj isti muslim svoje mišljenje argumentira ajetom iz Knjige Allahove, ovi drugi kažu -ovo je ajet vehabija" A ako im kaže da je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem rekao: "Ako tražiš pomoći, traži je od Allaha", neki od ovih drugih kažu ovo je hadis onih vehabija.

A ako musalija (klanjač) stavi svoje ruke odmah ispod prsa, i na tešehhudu pokreće svoj kažiprst, kao što je to činio Muhammed alejhisselam, muslimani ga odmah okrive i za njega kažu: vehabija. Iz ovoga vidimo da je termin vehabija postao simbolom onog muslimana koji priziva samo Allaha Jedinog, i dosljedno prati sunnet Njegovog Poslanika. A ime vehabija vuče korijen od arapskog glagola vehabe koji znači darovanje. Uzvišeni je Allah u

Svojoj Knjizi sebe nazvao Vehhabom (onaj koji mnogo daruje). Pa sada nam je jasno da nam je On darovao tevhid, koji je najveća blagodat koju On daruje svojem robu, pa nikakvo čudo nije da onaj koji poziva u tevhid zadobije nadimak Vehabija, jer on poziva ljude u ono što Allah svojom milošću daruje, tj. tevhid.

5. Neka oni koji pozivaju u tevhid budu strpljivi, i neka se ugledaju u svog Poslanika o kome njegov Gospodar kaže:

"Otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način".

(Al-Muzzamil: 10)

"Izdrži ono što oni govore, i ne slušaj ni grešnika ni nevjernika njihova".

(Ad-Dahr· 24)

6. Muslimani moraju prihvatiti poziv u tevhid, i da vole one koji pozivaju u njeg zato što je tevhid poziv svih ranijih poslanika i vjerovjesnika, i on je poziva našeg Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem. A ko voli Muhammeda taj voli poziv u tevhid, a ko ne želi poziv u tevhid, pa taj ne želi onoga čije je ime bilo Muhammed sallallahu alejhi ve sellem.

SUD PRIPADA JEDINO ALLAHU

Uzvišeni je Allah stvorio svijet da bi svijet Njega Jedinoga obožavao, i ljudima je slao poslanike da bi oni podučavali ljude tevhidu. Po njima je objavio ljudima nebeske knjige, da bi sudio s istinom i pravednošću među njima. I taj je sud predstavljen u govoru Uzvišenog Allaha i govoru Njegovog Poslanika. A ovaj sud (sudstvo) obuhvata ibadet, odnose među ljudima, njihovo vjerovanje, zakonodavstvo, politiku i druge stvari koje se tiču čovjeka.

1. Sud u akidetu (vjerovanje)

Prvo čime su vjerovjesnici počeli svoj da'vet (poziv) jeste ispravljanje akideta kod ljudi, i da'vet u tevhid, pa vidimo Jusufa alejhisselama kako u zatvoru poziva svoja dva druga na tevhid. Kad su ga upitali o njihovom snu, prije nego bi im protumačio snove, on reče njima: ***"O drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah Jedini Svemoćni? Oni kojima se, mimo Njega, klanjate samo su imena koja ste im nadjevali vi i vaši preci - Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada samo Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna".***

(Jusuf: 39-40)

2. Sud u ibadetu

Pravila ibadeta, kao npr. namaz ili zekat, trebamo uzimati iz Kur'ana i tačnog sunneta, uzimajući za argumente riječi Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: "***Klanjajte kao što vidite mene da klanjam***".

(*Hadis prenose Muslim i Buhari*)

"***Uzmite od mene svoje obrede***"

(*Hadis prenosi Muslim*)

Također nam je argument riječ svih imama mudžtehida koji su govorili da "ako je hadis tačan, to je moj mezheb".

Pa ako se mišljenja imama razilaze, pratimo mišljenje onog čiji je delil (argumenti) jači pod uslovom da je iz Kur'ana ili sunneta.

3. Sud u međusobnim odnosima koji obuhvata:

Prodavanje i kupovanje (kupo-prodaja), kreditiranje i dr., s tim da se ovi odnosi urede po Kur'anu i sunnetu zato što Uzvišeni Allah kaže:

"***I tako mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima svojim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore***".

(*An-Nisa 65*)

Povod objave ovog ajeta je slijedeći:

"***Dva su se čovjeka sporila oko jednog pojila, pa su presudu prepustili Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem, a on je presudio Zubejru da napoji. Onda je onaj čovjek rekao Poslaniku: Presudio si njemu u korist, jer je on sin tvoje strine! Pa je Uzvišeni Allah objavio ovaj ajet***".

(*Hadis prenosi Buhari*).

4. Sud kršenja određenog propisa i kazna predviđena za određeni krivični postupak.

Kaže Uzvišeni u Svojoj Knjizi:

"***Mi smo im u njemu propisali: glava za glavu, oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, biće mu to od grijeha iskupljenje. Pa oni koji ne sude prema onom što je Allah objavio - pravi su nasilnici***".

(*Al-Maida: 45*)

5. Sud u zakonodavstvu pripada samo Allahu, jer On kaže:

"***On vam propisuje u vjeri isto što je propisano Nuhu i ono što objavljujemo tebi***".

(*Aš-Šura: 13*)

Uzvišeni je Allah porekao vjernicima pravo zakonodavstva i ono ne pripada nikom drugom osim Njemu, pa kaže Uzvišeni: "***Zar oni da imaju božanstva koja im propisuju da vjeruju ono što Allah nije naredio"?***

(Aš-Šura: 21)

REZIME

KONAČNA PRESUDA

Dužnost je muslimanima da sude Kur'anom i vjerodostojnim sunnetom, i da se u svim sporovima njima povrate, shodno riječima Uzvišenog: "I sudi im prema onome što Allah objavljuje" (Al-Maida: 49)

A Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kaže:

"I neće suditi njihovi imami po Allahovoj Knjizi, pa birati iz onog što je Allah objavio ono što se njima sviđa, a da Allah neće staviti njihovu nesreću među njih same".

(Hadis je vjerodostojan, prenosi ga Ibn Madže).

Muslimanima je dužnost da neislamske zakone u svojim zemljama totalno odstrane, npr. engleski i francuski zakonik koji se oštro suprotstavljaju islamskom zakonu. Na muslimanima je da svoje sporove ne razrješavaju u sudnicama u kojima se sudi po onome što Allah nije objavio, i da svoje sporove povrate islamskom sudu kod onoga u koga obe strane imaju povjerenja zbog njegovog znanja i pravednosti. Ovo im je bolje, jer je Islam pravedan i pravedno izravnava račune među njima. Isto tako, oni ovim postupkom uštеđuju sebi veliku sumu novca koju potroše u tim džahilijetskim sudnicama bez ikakve koristi. Osim toga, ako oni svoje sporove prepuste tim sudnicama, njih čeka Allahova kazna, zbog toga što su ovozemni zakon pretpostavili nad Allahovim zakonom, i samim time postali nasilnici zaslužene kazne.

ČEMU DATI PREDNOST - AKIDETU ILI SUDSTVU?

Na ovo nam pitanje odgovara cijenjeni i voljeni nam profesor dr Muhammed Kutb. A evo i teksta pitanja:

"Neki kažu da se Islam može povratiti samo dominacijom nad vlašću, dok drugi kažu da se Islam može povratiti samo putem ispravljanja akideta kod ljudi, i putem društvenog odgoja. Koja je od ove dvije stvari tačna?

Odgovor: "Kako će dominacija nad vlašću biti postignuta ako muslimani ne isprave akide, i vjeruju ispravnim imanom, i budu stavljeni na kušnju u vjeri, pa izdrže, pa da se bore na putu Allahovom, pa da sude Allahovom vjerom na zemlji? Stvar je veoma jasna. Vlast nam neće doći sa neba, niti će se s njega

spustiti. Ali, ipak sve dolazi s neba, pod uslovom da čovjek uloži svoj trud koji je Allah propisao čovjeku: ***"Da Allah hoće, On bi se osvetio, ali On želi da vas iskuša, jedne pomoću drugih".***

(Muhammed: 4)

Mora se početi ispravljanjem akideta, i odgajati generaciju ispravnim akidetom. Generaciju koja će biti iskušana, pa će se strpiti i izdržati, kao što je to bio slučaj s prvom generacijom.

NAJVEĆI ŠIRK I NJEGOVE VRSTE

Najveći širk znači pripisati Allahu sudruga, i njega moliti, kao što se moli Allah, ili pripisati mu neku vrstu ibadeta, npr. prinošenje kurbana i dr. Prenosi se od ibn Mes'uda da je rekao:

"Upitao sam Vjerovjesnika sallallahu alejhi ve sellem koji je grijeh najveći? Rekao je: "Da Allahu pripišeš druga, a On te je stvorio"

(Hadis prenose Buharija i Muslim).

VRSTE OVOG ŠIRKA

1. Širk u dovi - to znači upućivanje dove drugom mimo Allaha. Npr. tražiti opskrbu, ozdravljenje i tome slično, i sve to tražiti od vjerovjesnika ili dobrih ljudi koji su ovaj svijet odavno napustili. Kaže Uzvišeni: ***"I pored Allaha, ne moli se onome ko ti ne može ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio, bio bi uistinu nevjernik".***

(Junus: 106)

A Poslanik kaže: ***"Ko umre pripisujući Allahu sudruga, ući će u vatru".***

(Hadis prenosi Buhari).

Da je upućivanje dove mrtvima ili odsutnima pravi širk svjedoče nam riječi Uzvišenog:

"A oni kojima se, pored Njega, klanjate ne posjeduju ništa. Ako im se molite, ne čuju vašu molbu, a da i čuju, ne bi vam se odazvali; na sudnjem danu će poreći da ste ih Njemu ravnim smatrali. I niko te neće obavijestiti kao Onaj koji zna".

(Fatir: 13, 14)

2. Širk u Allahovim svojstvima, kao što neki ljudi vjeruju da su poslanici ili evlije (bogougodnici) znali nevidljivo. A Uzvišeni Allah kaže: ***"U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna".***

(Al-An'am: 59)

3. Širk u iskazivanju ljubavi, tj. voljeti nekog kao što se voli Allah. Kaže Uzvišeni: "***Ima ljudi koji su mjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha***".

(Al-Baqara: 165)

4. Širk u iskazivanju pokornosti, tj. pokoravanja šejhovima i nekim hodžama u griješenju misleći da je to dozvoljeno. Kaže Uzvišeni:

"***Oni pored Allaha bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje***".

(At-Tawba: 31)

Ovo se pokoravanje isto tako iskazuje tim šejhovima i hodžama kada nešto halale, a nešto drugo harame, i niko im na to ne prigovori. Kaže Poslanik:

"***Nema pokornosti stvorenom u griješenju prema Stvoritelju***".

(Hadis prenosi Ahmed).

5. Širk zvani hulul - to je vjerovanje da je Allah utopljen u sva živa bića, a isto tako i bića u Njemu. Ovo je pokvareno vjerovanje jednog sufije čije je ime Muhjiddin ibn Arebi koji je rekao:

"Gospodar je rob, a rob je gospodar"

Drugi sufija, derviš koji vjeruje u hulul kaže:

"A pas i svinja nisu drugo do naše božanstvo, a bog nije ništa drugo do svećenik u crkvi"

6. Širk upravljanja - to je vjerovanje jednog dijela sufija i njima sličnih da neke evlije (bogougodnici) raspolažu snagom upravljanja svemirom. Takve oni nazivaju aktab. I pored toga u šta vjeruju, kao da ne čuju riječi Allahove koji pita mnogobošce"

I ko upravlja svim? Allah, reći će oni". (Junus: 31)

7. Širk u strahu to je vjerovanje da neke evlije i mrtvaci, ili neki odsutni, posjeduju moć nanošenja štete, zbog straha kojeg izazivaju kod ljudi. Kur'an upozorava muslimane na ovu vrstu širka, pa kaže Uzvišeni:

"***Zar Allah sam nije dovoljan robu Svome? A oni te plaše onima kojima se, pored Njega, klanjaju***".

(Az-Zumar: 36)

Što se tiče straha od tmine ili od nekih životinja, pa to je sasvim normalno, i nema nikakve veze sa širkom.

8. Širk u vladavini - to je izdavanje zakona koji su u kontradikciji sa Islamom, i da onaj koji izdaje taj zakon argumentira to na taj način što kaže da je Islam za ovo vrijeme nemoćan kao zakonik. Ovo obuhvata vladara i onoga koji živi pod tim zakonom. I ovo je širk ako onaj koji živi pod tim zakonom sudjeluje s onim koji taj zakon izdaje.

9. Najveći širk koji uništava sve poslove. I ovaj širk Allah ne oprašta, osim s pokajanjem i ostavljanjem širka. Kaže Uzvišeni:

"A tebi i onima prije tebe objavljeno je: 'Ako budeš Allahu druge ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti".
(Az-Zumar:65)

"Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge ravnim smatraju, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan".
(An-Nisa. 116)

10. Širk se dijeli na puno vrsta. Ima ga najvećeg, a ima ga i najmanjeg. Musliman ga se mora čuvati. A Muhammed alejhisselam nas uči da kažemo slijedeće: "Allahu naš, mi se Tebi utječemo da nešto od onoga što znamo Tebi ravnim ne učinimo, i od Tebe tražimo oprosta za ono što ne znamo". (Hadis je vjerodostojan a prenosi ga Ahmed).

PRIMJER ONOGA KOJI MIMO ALLAHA PRIZIVA DRUGOG

Kaže Uzvišeni:

"O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: 'Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti, nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja".
(Al-Hadždž: 73)

Uzvišeni se Allah obraća ljudima ovim uzvišenim primjerom iz navedenog ajeta govoreći da im oni koje mimo Allaha prizivaju nisu u stanju pomoći, niti mogu sebi pomoći, pa makar se sakupili da nešto urade, npr. stvore jednu mušicu. I kad bi ta mušica upala u tanjir nekoga od tih ljudi možda bi im čak zgadila jelo, i nakon toga ona bi ponovo poletjela, a oni možda ne bi čak ni stigli uhvatiti je. I ovo je dokaz slabosti tih ljudi. Pa kako vi, o ljudi, prizivate poslanike i evlije mimo Allaha? I ovim primjerom se strogo kori onaj koji pored Allaha priziva poslanike i evlije. Kaže Uzvišeni:

"Samo se Njemu možete moliti! A onima koji se pored Njega mole, neće se odazvati, kao što ni voda neće stići do usta onome koji prema njoj samo dlanove svoje pruži: molitva nevjernika je stvar izgubljenja".
(Ar-Ra'd: 14)

Iz ovog ajeta možemo zaključiti da se dove upućuju samo Allahu Jedinom. A onima koji mimo Allaha prizivaju druge ovi ne mogu pomoći ni u čemu, jer su stvoreni kao što su i oni koji prizivaju stvoreni. Oni im se neće odazvati. I njihov je primjer identičan s onim koji žedan pruža svoju ruku ka

dubini bunara u želji da dohvati sebi vode, ali mu to ne uspijeva zbog dubine bunara i kratkoće njegovih ruku. Oni koji mimo Allaha prizivaju druge pravi su nevjernici, i njihova je dova izgubljena stvar kojoj se nema ko odazvati. Dragi brate, čuvaj se da u svome neznanju drugog Allahu poravnaš, pa da budeš od onih koje je Allah nazvao nevjernicima. Dovi samo Jedinom Allahu i ustraj u tome.

KAKO DEMANTIRATI ŠIRK

Demantiranje širka se ne može postići osim demantiranjem triju glavnih vrsta širka:

1. Širk u postupcima Gospodara - to je vjerovanje da uz Allaha postoji drugi stvoritelj koji isto tako označava sebe kao upravljača svemirom, kao što neki vjeruju da je Allah upravljanje pojedinim dijelovima svijeta prepustio nekim evlijama koji su u stanju njima upravljati. Ovo pokvareno vjerovanje ne zaostaje ni u čemu od vjerovanja mušrika prije dolaska Islama, a Allah ih nakon toga pita:

"I ko upravlja svim? - Allah, reći će oni".

(Junus: 31)

Čitao sam u knjizi (kafi fi reddi ala - elvehabi) čiji je pisac sufija koji kaže:

"Allah ima robove koji nečemu kažu budi!, i ono bude".

Takvi su ljudi najveći lažljivci i mnogobošci. Dragi brate, poslušaj Allahove riječi u poglavlju Jasin, pa ćeš se uvjeriti da ti ljudi zapravo nisu ljudi.

"I zaista, kada On nešto hoće, samo za to rekne: Budi!, i ono bude". Samo On stvara i upravlja".

(Al-A'raf: 54)

2. Širk u ibadetu i dovi to je obožavanje određene ličnosti, za koju se vjeruje da posjeduje određene božanske moći, pa neznalice od njih traže pomoć kada se nađu u nevolji i nezgodi. Ovo je stvarna činjenica u islamskom ummetu danas. A još veći grijeh od ovih neznalica, snose neki šejhovi koji podržavaju ovu vrstu širka, ali je nazivaju imenom tevessul, tj. posredovanje. Nazivaju ovaj širk drugim imenom, jer je posredovanje traženje pomoći od Allaha posredstvom neke ličnosti, što je kršćansko vjerovanje, i to je kufr. Ti ljudi pomoć traže slijedećim riječima: "Pomoć, Allahov poslaniče, ja Džejlani[1], pomagaj", i ove su njihove riječi molitva dova, a dova je ibadet pokoravanje nekom. A poslanik kaže:

"Dova je ibadet".

(Hadis je sahih, a prenosi ga Tirmizi).

Pomoć se traži samo od Allaha. Kaže Uzvišeni:

---

1) Džejlani je čovjek za koga sufije kažu da je bio evlija.

"I pomoći će vas Gospodar vaš imanjima i sinovima".

(Nuh: 12)

3. Širk u Allahovim svojstvima - to je pridavati stvorenjima neka svojstva (poslanicima i dobrim ljudima) koja su karakteristična samo za Allaha, kao npr. znanje o nevidljivom. I ova je vrsta širka široko rasprostranjena među nekim sufijama, i među onima koji prijateljuju s njima. A sufija po imenu Busajri, hvaleći Muhammeda alejhisselama kaže: "A od tvoje je dobrote ovaj svijet i njegova štetnost, i od tvog je znanja znanje pera i levha". Odavde su neki ljudi (bazirajući se na ova njihova bolesna razmišljanja) ubijeđeni da vide Muhammeda živog kako sjedi s njima. I idući dalje u toj svojoj zabludi, oni kažu da u svom susretu s njim Poslanik upućuje pitanja o tajnama ljudi koja se tiču samo njihovog osobnog života. Oni nakon toga znaju tajne ljudi i onih koji su oko njih, tj. koji se s njima druže. I nakon svega ovog oni smatraju da posjeduju upravljanje tim ličnostima i da im te ličnosti moraju biti poslušne. A Allahov Poslanik nije ih u stanju obavijestiti ni o čemu, jer je on u svijetu Berzehu, i nije živ, dunjalučkim životom, a i da jeste bio živ on ne bi znao nevidljivo, kao što nas o tom obavještava Kur'an:

"A kad bih ja znao nepoznato, stekao bih mnogo dobra, zlo me ne bi dohvatilo".

(Al-A'raf: 188)

Nakon ovog ajeta mi pitamo te ljude: Poslanik je još za vrijeme svoga života bio onemogućen znati nepoznato, a kako je tek danas nakon njegove smrti i preseljenja na ahiret?

A kad je Poslanik čuo da jedna od poslužavki u svojoj dovi kaže: "Među nama je Poslanik, on zna šta će biti sutra", reče joj: "Ostavi se toga, i reci ono što si ranije govorila, tj. moli se samo Allahu kao što si to i ranije činila" (Hadis prenosi Buhari).

Uzvišeni Allah neke poslanike ponekad i obavještava o nečem nevidljivom, pa kaže: ***"On tajne zna i On tajne Svoje ne otkriva nikom, osim onome koga On za Poslanika odabere".***

(Al-Džinn: 26, 27)

KO JE MONOTEIST (JEDNOBOŽAC)

Ko demantira ove tri vrste širka i bori se protiv toga da se one pripišu Allahu, prima Allahovo jedinstvo i samo Njega Jedinoga slavi u ibadetu, dovi i Njegovim svojstvima, taj zaslužuje da se nazove jednobožcem koga obuhvataju sve blagodati koje su karakteristične samo za one koji obožavaju Jedinog Allaha. A onaj koji u jednu od ovih triju vrsta povjeruje, ne naziva se jednobošcem, već se na njega odnosi slijedeći ajet:

"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali sigurno bi im propalo ono što su činili".

(Al-An'am: 88)

"Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti".

(Az-Zumar: 65)

Ako se onaj koji je vjerovao u ovu vrstu širka pokaje, onda se naziva jednobošcem. Allahu naš, učini nas da samo Tebe Jednoga obožavamo!

NAJMANJI VID MALOG (SKRIVENOG) ŠIRKA I NJEGOVE VRSTE

Svaki put koji vodi prema najvećem širku, ali i pored toga ne dostigne stepen ibadeta, i ne izvodi iz Islama, karakteriše se terminom mali širk.

1. Općinjenost sobom želeći se prikazati drugim. Kao onaj musliman koji radi za Allaha i klanja se Allahu, ali i pored toga on uljepšava svoja djela i namaz da bi bio pohvaljen od strane ljudi. Kaže Uzvišeni: ***"A onaj koji priželjkuje susret sa svojim Gospodarem, pa nek čini djelo dobro i ne pridružuje nikog u obožavanju Gospodara svoga".***

(Al-Kahf: 110)

A Poslanik kaže: ***"Najviše čega se plašim za vas jeste mali skriveni širk-rija. Allah će na sudnjem danu, nakon što će završiti s nagrađivanjem ili kažnjavanjem ljudi shodno njihovim djelima, reći: Pođite onima kojima ste se na dunjaluku prikazivali i vidite da li ćete kod njih naći nagrade"***

(Hadis je sahih, a prenosi ga Ahmed)

2. Zaklinjati se drugim, a ne Allahom, jer Poslanik kaže: ***"Ko se zakune drugim, a ne Allahom, pripisao je Allahu druga".***

(Hadis je sahih, a prenosi ga Ahmed).

Ali ponekad zaklinjanje drugim a ne Allahom, može biti i najveći širk u slučaju da onaj koji se zaklinje vjeruje u to da mu onaj kojim se zaklinje može naškoditi ako slaže na njega u svojem zaklinjanju.

3. Skriveni širk - kojeg je ashab ibn Abbas prokomentarisao riječima nekih ljudi: "Kako Allah hoće, a i ti", ili kao što neki ljudi kažu: "Da nije Allaha i tebe, ne bih uspio". Kaže Poslanik:

Nemojte reći: kako Allah želi, i kako želi fulan (neka osoba); nego recite kako Allah želi, pa zatim kako želi fulan" (Hadis je sahih, a prenosi ga Ahmed).

VIDLJIVI OBLICI ŠIRKA

Može se slobodno reći da su nevolje koje su zadesile danjašnju muslimansku generaciju rezultat pogrešnog shvatanja Islama, i razni oblici mnogoboštva koji su itekako prisutni u životima muslimana koji, na žalost, ne znaju o svojoj vjeri ništa osim bajki koje su čuli od nekih ljudi. A sa druge pak strane, ono što muslimani susreću od smutnji, potresa i ratova, kao i razne vrste kazni koje je Allah na njih spustio - rezultat su njihovog okretanja i zapostavljanja tevhida. Kod današnjih se muslimana mogu vidjeti razne vrste mnogoboštva koje oni istovremeno smatraju Islamom, pa zbog toga te vrste mnogoboštva i ne poriču. Međutim, znamo to da je Islam došao upravo zbog toga da bi sve vrste mnogoboštva (širka) uništio kako bi se na zemlji obožavao Jedan Jedini Uzvišeni Allah.

Ovdje ćemo spomenuti kao primjer neke vrste širka među muslimanima koji, na žalost, ne poznaju ćud ove opasnosti.

1. Sahranjivanje nekih ljudi unutar džamije. Vidimo u nekim dijelovima islamskog svijeta grobove izgrađene unutar džamije, a nad njima izgrađene kupole, i svjedoci smo da neki klanjači stanu uz te grobove, i umjesto da za svoje potrebe mole Allaha, oni mole mrtvace u tim grobovima. A Muhammed alejhisselam je taj postupak strogo osudio riječima: "Prokleo je Allah Jevreje i kršćane, grobove su svojih vjerovjesnika bogomoljama učinili". (Hadis prenose Buharija i Muslim).

Iz ovog Poslanikovog hadisa vidimo da je sahranjivanje u džamiji strogo zabranjeno, sve u cilju da se zakrči put širenju mnogoboštva među muslimanima.

2. Uzdizanje pojedinih osoba iznad njihovih ljudskih sposobnosti. Vidimo neke neznalice zbog nekih ljudi prinose kurbane njima u čast i njima se zavjetuju, a kurban se i zavjet polažu samo Allahu. Kaže Uzvišeni Allah u Svojoj Časnoj Knjizi Kur'anu: ***"Oni (iskreni muslimani) izvršavaju zavjet i strahuju od dana čije zlo će biti razasuto".***

(Insan: 7)

3. Prinošenje žrtve-kurbana kod grobova nekih dobrih ljudi za koje pojedinci vjeruju da su to evlije-bogougodnici, pa makar taj kurban bio naumljen Uzvišenom Allahu, zato što je ovaj postupak identičan postupku predislamskih mnogobožaca koji su žrtve prinosili na grobove svojih umišljenih božanstava. Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Prokleo je Allah onog koji drugom umjesto Allahu kolje kurban".
(Hadis prenosi Muslim).

4. Obavljanje namaza naspram groba. To nije dozvoljeno jer Poslanik kaže: ***"Nemojte sjediti na grobovima, niti klanjati naspram njih".***

(*Hadis prenosi Muslim*).

5. Suditi onim što Allah nije objavio - npr. demokratija koja se oštro suprostavlja Kur'anu i sunnetu Muhammeda alejhisselam i svako ko podržava sisteme koje Allah nije objavio je mnogobožac-nevjernik.

Kaže Uzvišeni: "***A ko ne sudi onim što je Allah objavio, pa oni su nevjernici***".

(*Al-Maida: 44*)

6. Pokoravanje onom koji posjeduje vlast, državnu ili bilo koju drugu, koja se suprotstavlja Kur'anu ili sunnetu Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, jer je on rekao: "Nema pokornosti stvorenom u griješenju prema Stvoritelju". (Hadis prenosi Ahmed).

Ova se vrsta širka naziva - mnogobožačka pokornost.

"***Svoje su svećenike i monahe sebi bogovima uzeli mimo Allaha i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je bilo da se Bogu Jedinom klanjaju, On je Jedan Jedini. Uzvišen neka je od onoga što Mu oni pripisuju***".

(*At-Tawba: 31*)

SMUTNJA I ŠTETNOST ŠIRKA

Širk za sobom nosi smutnje i štetnost koje se itekako negativno odražavaju na život pojedinaca i društva uopće. Navešćemo neke od tih smutnji i štetnosti.

1. Mnogoboštvo je omalovažavanje ljudske ličnosti, ono predstavlja izdaju čovjekovog ponosa, uništenje njegove ljudske vrijednosti i visokog položaja koji mu je Allah podario. Čovjek je Allahov namjesnik na zemlji. Uzvišeni Allah je čovjeka naučio imenima svih stvari, i njemu je podredio ono što je na nebesima i na zemlji. Njemu je, čovjeku, podario vlast nad prirodom, pa se on njome koristi. Ali i pored svega toga čovjek je ponizio sebe, te je neke određene vrste u toj njemu podređenoj prirodi uzeo sebi za bogove da im se pokorava i ponižava. Zar postoji veći oblik poniženja za čovjeka od toga? I dan-danas vidimo kako milioni ljudi u Indiji obožavaju kravu koju je Allah stvorio čovjeku bi mu ona služila dok je zdrava, i da se njome hrani po potrebi.

Zatim vidimo neke muslimane kako kruže oko grobova pojedinih ličnosti i od njih traže ispunjenje svojih potreba. A oni od kojih se to traži također su robovi Allahovi koji niti sami sebi mogu pomoći niti mogu sa sebe kakvu štetu otkloniti. Čak i mrtvaci trebaju našu dovu, pa mi njima dovimo, ali od njih ne tražimo. Kaže Uzvišeni u Kur'anu: "***A oni koje prizivaju mimo Allaha ne stvaraju ništa, i oni su stvoreni, mrtvaci su, nisu živi***".

(*An-Nahl: 20, 21*).

2. Širk je područje legendi i bajki, pa onaj koji vjeruje u postojanje nečega što bi mu moglo naškoditi mimo Allaha (npr. zvijezde, džini ili duhovi) dovodi svoj um u stanje u kojem prima za istinu svakakve legende i laži. Zbog toga društvena zajednica u kojoj ima širka otvara svoja vrata raznim gatarama i lažljivcima koji prizivaju znanje o nevidljivom koje osim Allaha niko drugi ne posjeduje. Zato se u takvom društvu zanemaruje pretpostavljanje određenih sredstava za ispunjenje Allahovog određenja.

3. Širk je najveće nasilje, poricanje stvarnosti. A to je stvarnost da božanstva osim Allaha nema, i da se osim Njegovog drugi sud ne priznaje. Ali je mnogobožac (mušrik) mimo Allaha sebi druga božanstva uzeo. On ne želi Allahov sud, već sud svojih umišljenih božanstava. Širk je nasilje samome sebi, jer je mušrik sebe učinio robom ne Stvoritelju već onom koji je stvoren. A Uzvišeni je Allah čovjeka stvorio slobodnim. Mušrik, pored toga što sebi zlo nanosi, zlo nanosi i drugima, jer je njima pridodao ono što oni nisu i ne mogu biti.

4. Širk izaziva strah i užasavanje kod onih koji vjeruju u širk, jer onaj koji vjeruje u takva božanstva i laganje u vezi istih postaje čovjek rastresene, nemirne ličnosti, i na svakoj strani vidi svoju propast budući da se oslonio na izmišljena božanstva koja mu nisu u stanju pomoći i zaštititi ga od takvih njegovih misli. A Uzvišeni Allah kaže: ***"Ubacićemo u srca onih koji ne vjeruju strah, zato što su Allahu druge ravne smatrali, a da On, Allah, o tome ništa nije objavio".***

(Ali-Imran)

5. Širk uništava dobra djela, jer se mnogobošci oslanjaju na posrednike za koje smatraju da će se zalagati za njih kod Allaha na sudnjem danu. A kršćani su nam u tome najveći primjer, jer oni vjeruju u to da je Isa (Isus) razapet da bi im njihove grijehe Allahj oprostio putem njegogov raspeća.[1] Zbog takvog njihovog pokvarenog vjerovanja oni - kršćani - rade razna ružna i odvratna djela vjerujući da je Isus već iskupio njihove grijehe. Na žalost, u ovakve posrednike vjeruju i neki muslimani ne obraćajući pažnju na riječi Muhammeda alejhisselam: ***"O Fatimo, kćeri Muhammedova, traži od moje imovine što god želiš, kod Allaha ti ničim ne mogu pomoći."***

(Hadis prenosi Buhari).

Kaže Uzvišeni:

"I oni obožavaju mimo Allaha ono što im neće ni štetiti ni koristiti, i govore: Ovo su naši zagovarači kod Allaha! Reci, da li vi hoćete da

---

1) Ovdje treba napomenuti da kršćansko vjerovanje uči da je Isa raspet na križu od strane njegovih neprijatelja. Takvu tezu Islam ne priznaje bazirajući se na riječi Uzvišenog Allaha u Kur'anu: "A oni ga nisu ubili, niti su ga raspeli, to se njima samo pričinilo" (Al-Maida).

obavještavate Allaha o onome što On ne zna da postoji na nebesima i zemlji?"

(Junus)

6. Širk je povod vječnosti u vatri. Kaže Uzvišeni:

"A onome koji Allahu drugog ravnim smatra, njemu je Allah džennet zabranio, i kraj mu je vatra, a nasilnicima nema pomagača".

(Al-Maida)

Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Ko umre prizivajući mimo Allaha drugog, ući će u vatru".

(Hadis prenosi Buhari)

7. Širk razdvaja društvenu islamsku zajednicu. Kaže Uzvišeni:

"I ne budite od mnogobožaca, od onih koji su svoju vjeru razbili, i u stranke se podijelili. Svaka stranka onim što ispovijeda radosna".

(Ar-Rum: 32)

KUFR
Nevjerstvo i njegove vrste

Poricanje postojanja Boga jeste čin koji čovjeka izvodi iz Islama ako je bio musliman, a to poricanje se dijeli na više vrsta. Spomenućemo samo neke od njih.

1. Poricanje istinitosti Kur'ana i hadisa Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, ili poricanje nečeg što je došlo u njima. Kaže Uzvišeni:

"Zar vjerujete u dio Knjige, a dio poričete?"

(Al-Baqara: 85)

2. Nevjerovanje koje izaziva oholost i umišljenost, ali i pored toga ta ličnost zna da ono što poriče u stvari jeste istina. Kao npr. poricanje Iblisa (šejtana).

Kaže Uzvišeni:

"A kada smo rekli melekima: Poklonite se Ademu, pa se pokloniše osim Iblisa, on odbi i uzoholi se, i bi od nevjernika".

(Al-Bakara: 34)

3. Poricanje i sumnja u sudnji dan. Kaže Uzvišeni:

"I ne mislim da će ikad doći Sudnji dan; ako budem vraćen svome Gospodaru, zaista ću ja naći bolje mjesto povratka od ovoga. Reče mu njegov drug raspravljajući sa njim: Zar niječeš Onoga što te stvori od zemlje, pa od kapi vode, pa te savršenim čovjekom učini?"

(Al-Kahf: 37, 36)

4. Nifak - licemjerstvo. To znači očitavati pripadnost Islamu jezikom, a istovremeno prikrivati nevjerovanje u srcu. Kaže Uzvišeni u Svojoj Knjizi:

"To je zato što su povjerovali, pa zatim su porekli, pa im se na srcu zapečati, pa oni ne razumiju".

(Al-Munafikun)

"A ima ljudi koji kažu: vjerujemo u Allaha i zadnji dan, a oni nisu vjernici".

(Al-Baqara: 8)

5. Onaj koji porekne neki, makar mali dio Islama, ili ko napusti namaz ne vjerujući u njega kao obligatnu dužnost, on je kafir, otpadnik od Islama, pa ako se ne pokaje i ne povrati od tog vjerovanja, biva ubiven. Također, vladar koji ne sudi Allahovim zakonom i porekne taj islamski sud biva nevjernikom. Kaže Uzvišeni: ***"A ko ne sudi po onome što je Allah objavio, pa oni su nevjernici".***

(Al-Maida: 44)

NAJMANJI VID KUFRA I NJEGOVE VRSTE

Ovu vrstu možemo predstaviti u nekoliko tačaka, npr.:

1. Poricanje Allahove blagodati, a argument tome nam je riječ Uzvišenog koji se obraća vjernicima iz naroda Musaova:

"I kad je najavio vaš Gospodar: Ako budete zahvalni, sigurno ću vam povećati, a ako budete porekli, zaista je Moja kazna žestoka".

(Ibrahim: 7)

2. Kufr u postupcima. To je svaki grijeh kojeg je Islam nazvao kufrom, ali se u međuvremenu dotični koji griješi naziva vjernikom. Primjer tome su riječi Poslanika sallallahu alejhi ve sellem: ***"Dok bludnik čini blud, u tom momentu iman sa njega silazi, i onaj ko pije alkohol, u momentu dok ga pije iman sa njega silazi".***

(Hadis prenosi Muslim).

Ova vrsta kufra ne izvodi čovjeka iz Islama, ali ako se ne pokaje, biva ubiven za blud, a bičevan za vino (neoženjen se mladić za blud bičuje, dok se oženjen kamenuje).

Čuvajte se "Taguta" - buntovnik šejtan

Tagut[1] sve što se obožava mimo Allaha, ili onaj koga obožavaju mimo Allaha i on je time zadovoljan. Drugi mu se pokoravaju u griješenju prema

1) Riječ "tagut" u arapskom znači pobunjenik, a misli se na šejtana koji se pobuni naređenju Svoga Gospodara, pa ne htjede se pokloniti Ademu.

Allahu i Njegovom Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem. A Uzvišeni je Allah slao poslanike ljudima da bi ih opomenuli da im je Njihov Bog samo Jedan Jedini Allah i da se klone taguta-đavola. Kaže Uzvišeni: "***Mi smo poslali svakom narodu Poslanika, da Allaha obožavaju i klone se taguta***".

(An-Nahl: 36)

Taguta je puno, nabrojaćemo samo neke važnije od njih.

1. Šejtan koji ljude odvraća sa puta Allahova, pa umjesto Allaha ljudi obožavaju šejtane. Kaže Uzvišeni:

"***Zar vam nisam naredio, o sinovi Ademovi, da ne obožavate šejtane? Zaista vam je on otvoren neprijatelj***".

(Jasin: 60)

2. Vladar - silnik koji mijenja propise Allahove i postavlja zakone suprotne islamskom zakonu. A argumenat nam je riječ Allahova kojom On kudi mnogobošce koji su propisivali propise kojim Allah nije bio zadovoljan. Kaže Uzvišeni: "***Ili oni možda i imaju drugove koji su im propisali vjeru kakvu Allah ne dozvoljava?***"

(Aš-Šura: 21)

3. Onaj koji priziva znanje o nevidljivom mimo Allaha.

"***Reci, ne zna niko na nebesima i zemlji nevidljivo sem Allaha***".

(An-Naml: 65)

4. Onaj koga ljudi obožavaju mimo Allaha, a da je taj istovremeno zadovoljan time. Kaže Uzvišeni: "***A ko od njih kaže: Ja sam božanstvo mimo Njega - toga ćemo Mi kazniti paklom. Tako Mi kažnjavamo nevjernike***".

(Al-Anbija: 29)

Na muslimanu je da sve ove vrste porekne i bori se protiv njih, kako bi zaista bio pravi vjernik. Kaže Uzvišeni: "***Ko zaniječe šejtana-taguta, a vjeruje u Allaha prihvatio je najjaču vezu, njoj nema kidanja. Allah sve čuje i sve zna***".

(Al-Baqara: 256)

NAJVEĆI VID LICEMJERSTVA (NIFAK)

Ovo licemjerstvo jest prikazivanje pred ljudima očitavajući jezikom šehadet, a srcem to poricati. Ova se vrsta licemjerstva dijeli na nekoliko kategorija:

1. Ugonjenje u laž Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem
2. Mržnja prema Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem
3. Radost pri najmanjem porazu muslimana.

Munafiku (licemjeru) će kazna na ahiretu biti veća od kazne kafira. Munafik je po muslimana opasniji i štetniji od kafira.

Kaže Uzvišeni:

"Zaista su licemjeri u najdonjim dubinama vatre".

(An-Nisa': 145)

Zbog zla koje nose sa sobom, Allah ih je opisao sa trinaest ajeta, dok je kafire opisao samo sa dva ajeta, na početku poglavlja. A danas smo svjedoci opasnosti koja se zove sufizam. Neki pripadnici ove sekte i poste i klanjaju, ali i pored toga oni unose smutnje u islamski tevhid. Pa halale ono što nije halal. Dozvoljavaju da se ljudi pored Allaha mole i drugima, a to je širk u svojoj otvorenoj fizionomiji. I oni vjeruju da je Allah svuda oko nas, i time poriču Uzvišenost Allaha nad Njegovim stvorenjima. A On, Uzvišeni kaže:

"Milostivi, nad Aršom se Uzdiže."

(Taha: 4)

A znamo iz Kur'ana da je Arš iznad sedam nebesa.

NAJMANJI VID LICEMJERSTVA (NIFAK)

Taj se nifak prezentira u postupcima i djelima nekih muslimana opisanih riječima Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem:

Tri su svojstva munafika:

1. Kad govori, laže;
2. Kad obeća, ne ispuni;
3. Kad mu se nešto povjeri, iznevjeri. (Prenose Buhari i Muslim).

Ovim nifakom čovjek ne postaje kafir, ali postaje veliki griješnik.

IMAN (VJEROVANJE) I NJEGOVI OGRANCI

Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem:

"Iman se sastoji iz šezdeset i nekoliko ili sedamdeset i nekoliko ogranaka. Najbolji vid imana je reći: La ilahe illallah, a najniži otkloniti smetnju s puta".

(Hadis prenosi Muslim)

Inače, ovi se ogranci sastoje od vjerovanja srcem, očitavanja jezikom i postupaka tijelom.

1. Vjerovanje srcem znači iskrenu namjeru u ime Allaha. Najznačajnija kategorija ovog vjerovanja jeste tevhid kojim musliman očitava da niko nije kao Allah, i da On sve čuje i sve vidi, vjerovanje u meleke, u objavljene knjige, u poslanike, u Allahovo određenje, u zadnji dan, vjerovanje u pitanja koja će se muslimanu postaviti u grobu, vjerovanje u kaznu u grobu i suprotno, vjerovanje u ponovno proživljavanje, vjerovanje da ćemo polagati račun za svoja djela na sudnjem danu, vjerovanje u džennet i džehennem, ljubav prema Poslaniku, iskrenost i udaljavanje od licemjerstva, zahvalnost i ljubav prema Allahu, strpljivost i zadovoljstvo Allahovim određenjem. Biti skroman i samilostan. Starijeg poštovati, mlađeg ne ponižavati. Udaljiti se od oholosti, zavidljivosti, mržnje i nervoze prema muslimanima.

2. Očitovanje jezikom sadrži:

Svjedočiti da nema božanstva sem Allaha i da je Muhammed Njegov rob i Poslanik, čitanje Kur'ana, spominjanje Allaha, dova Njemu Jedinom, traženje od Njega oprosta, Njega Jedinog slavljenje i čuvanje jezika od praznih i ružnih govora.

3. Postupci tijelom:

Nahraniti gladnog, počastiti gosta, postiti ramazan, obaviti hadždž, noću se Allahu klanjati, preseljenje iz neislamskog u islamski predjel, ispunjavanje obaveza prema porodici, braći i vjeri, dobročinstvo roditeljima, održavanje dobrih odnosa, pokoravanje islamskom vladaru koji sudi Kur'anom i sunnetom, milost prema robu, biti pravedan, ne odvajati se od islamske društvene zajednice koja sudi Kur'anom i sunnetom, nastojati popraviti iskvarene ljudske odnose, u to ulazi borba protiv munafika i njima sličnih ličnosti, zalagati se za dobročinstvo i bogobojaznost među ljudima, naređivanje dobra i sprečavanje od zla, ispunjavanje Allahovih naredbi, borba na Allahovom putu u cilju širenja Islama, dijeliti sirotinji, komšiju (muslimana) uvažavati i poštovati, otkloniti štetu s ljudi, nazivati selam onome koga znaš i koga ne znaš, otkloniti sa puta ono što ljudima smeta.

Ovaj nam komentar gore navedenog hadisa ukazuje na to da je riječ nema božanstva osim Allaha najveći stepen imana.

A na onima je koji pozivaju u Islam početi s tevhidom, jer je on temelj Islama, i jer je tevhid taj koji je Arape i nearape ujedinio u Islam. Oni su tevhidom uspostavili islamsku državu, pa su svijetom zavladali, i nisu bili potčinjeni. Udaljavanjem od tevhida muslimani su danas postali ono što jesu: šaka bespomoćnih jadnika s kojim se kršćani i jevrejski narod poigrava kako god želi. A Uzvišeni nam Allah neće promijeniti stanje ako mi sami sebe ne promijenimo, jer pobjeda s neba pada, pobjeda traži iskreni veliki trud.

KAKO VOLITI ALLAHA I NJEGOVOG POSLANIKA SALLALLAHU ALEJHI VE SELLEM

Kaže Uzvišeni: "***Reci: Ako vi volite Allaha, pa mene slijedite, Allah će vas voljeti i grijehe vam oprostiti. Zaista, On prašta i milostiv je***"

(Ali Imran: 31)

Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kaže: "***Ne vjeruje niko od vas dok mu ja ne budem draži od oca i djece i od svih ljudi skupa***".

(Hadis prenosi Buhari)

Gore vam navedeni ajet ukazuje na to da se ljubav prema Allahu iskazuje na taj način što ćemo slijediti Poslanika alejhisselam u njegovim postupcima, bezpogovorno se pokoravati njegovim naređenjima i kloniti se onog što nam je zabranio. A ta se ljubav prema njemu ne ispunjava samo riječima, već i riječima i djelom.

Dok nam hadis objašnjava da se iman jednog muslimana ne upotpunjava sve dok se ljubav prema Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem ne pretpostavi nad ljubavlju prema svome ocu i djeci. A ova se ljubav prema Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem posebno manifestira kada mu se najbliži u nekon navratu isprijeće u ispunjavanju Poslanikovog naređenja, ali pravi musliman u tome ne vidi prepreku i doslovno obavlja dužnost koju mu sunnet propisuje.

Danas, na veliku žalost, ako upitaš nekog muslimana da li voli Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem odgovoriće zaklinjući se Allahom da ga svim srcem voli. Ali ako ga na primjer upitaš zašto briješ bradu koju ti je on naredio pustiti i ne brijati, ili zašto se ne vladaš kao što se on vladao, zašto se svojim ponašanjem suprotstavljaš Njegovim naređenjima?! - odgovorit će ti riječima: Boga mi, moja ljubav prema njemu leži u mojem srcu, a srce mi je, hvala Bogu, dobro i čisto! Tada ćemo mu mi odgovoriti ako ti je srce čisto, to će se vidjeti na tebi jer Muhammed sallallahu alejhi ve sellem kaže:

"***U tijelu se nalazi komad mesa, ako je on zdrav - cijelo je tijelo zdravo, a ako je bolestan - cijelo je tijelo bolesno. To je srce***".

(Hadis prenosi Buhari i Muslim).

Ljubav se prema Poslaniku sallallahu alejhi ve sellem ne manifestira na svečanostima i mevludima koji sa sobom nose stvari koje nemaju osnova u Islamu, niti se prema njemu iskazuje nekakvim novotarijama koje uništavaju din. Slijedite njegove postupke i izvršavajte njegove naredbe držeći se njegovog sunneta, to je ispoljavanje ljubavi prema njemu sallallahu alejhi ve sellem.

KUR'AN JE ŽIVIMA, A NE MRTVIMA

Kaže Uzvišeni: ***"Knjiga koju smo ti objavili blagoslovljena je da razmišljaju o njenim ajetima i da se opamete razumni".***

(Sad: 29)

Prva su se islamska pokoljenja natjecala ko će više provoditi kur'anske propise u praksi, a kloniti se onoga što je Kur'an zabranio, pa su postali srećnici na dunjaluku i na ahiretu. A onog momenta kada su muslimani ostavili rad s Kur'anom i od njega učinili knjigu čiji se ajeti čitaju samo mrtvima, zadesilo ih je poniženje i raskomadanost njihovih redova, pa su zaslužili da se njima obrati kur'anskim ajetom:

"I rekao je Poslanik: O moj Gospodaru! Zaista moj narod drži ovaj Kur'an odbačeno".

(Al-Furkan: 30)

Allah dželle šanuhu je objavio Kur'an živima da bi oni po njemu radili na ovom svijetu, jer Kur'an nije za mrtve, mrtvima su njihovom smrću djela prekinuta, i oni ne mogu čitati Kur'an da bi se njime okoristili. A mrtvi nemaju nikakvog sevapa od čitanja Kur'ana njima, ali zato imaju sevapa od milostinje koju su za života vidjeli, ili ako su iza sebe ostavili znanje koje će ljudima koristiti, ili ako su iza sebe ostavili dobru djecu koja će im kod Allaha doviti. Tako nas uči Poslanik sallallahu alejhi ve sellem.

Onaj mrtvac koji za života nije obavljao namaz ne može se okoristiti čitanjem Kur'ana, jer u tom istom Kur'anu mu je bilo naređeno obavljanje namaza, a on ga nije obavljao, i samim time se suprotstavio Kur'anu, pa kako mu sada poslije smrti Kur'anom pomoći? Nigdje se ne prenosi da je Muhammed sallallahu alejhi ve sellem nekom mrtvacu čitao Kur'an, a niti su njegovi drugovi to radilil. Nisu im učili Jasin, već je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem govorio svojim drugovima kod sahranjivanja nekog od ljudi: ***"Molite Allaha da oprosti vašem bratu, i molite za njega učvršćenje, jer se on sada ispituje (Meleki pitaju čovjeka u grobu o njegovoj vjeri, Allahu i Muhammedu sallallahu alejhi ve sellem)".***

(Hadis prenosi Ebu Davud).

A Poslanik sallallahu alejhi ve sellem nas uči da kod ulaska u groblje kažemo: "Neka je mir na vas stanovnici kuće vjernika, i mi ćemo vam se, ako Allah da, pridružiti. Molim od Allaha vama i nama oprost (od kazne u grobu)". Ovaj nas hadis uči da mrtvima trebamo doviti, a ne Kur'an im čitati. Kur'an je živima, a ne mrtvima. Kaže Uzvišeni u poglavlju Jasin: ***"Da opomene onog ko je živ, i obistini riječ nad nevjernicima".***

(Jasin: 70)

POVOD NEVOLJI MUSLIMANA I KAKO JE OTKLONITI

Kur'an spominje povod nevolje naroda, istovremeno dajući nam uputstva kako da nam Allah otkloni nevolju u kojoj se danas nalazimo. Kaže Uzvišeni: ***"To je zato jer Allah ne mijenja nikakve blagodati koju je dao nekom narodu dok ne izmijeni svoju bitnost".***

(Al-Anfal: 53)

"Koja god vas nesreća pogodi - to je zbog toga što su vaše ruke zaradile, a Allah mnogo prašta".

(Aš-Šura: 30)

"Pojavila se smutnja na kopnu i moru zbog onoga što su stekle ljudske ruke, da im da (Allah) da iskuse dio onoga što su oni uradili, ne bi li se povratili".

(Ar-Rum: 41)

"I Allah navodi kao primjer grad u kojem je bila sigurnost i mir, kojemu je obilno dolazila hrana iz svih krajeva, pa su zatim zanijekali Allahove blagodati. I Allah im je dao da iskuse odjeću gladi i straha zbog onoga što su radili".

(An-Nahl: 112)

Navedeni nam ajeti daju do znanja da je Allah mudar i pravedan, i da On ne spušta nevolju na neki narod osim ako to taj narod i zasluži, tj. ako se ne pridržava Allahovih propisa. A nevolje zadese posebno one koji su se udaljili od tevhida, i time dali širku otvoreni prostor, nakon čega je islamski dio zemlje pogođen raznim nevoljama i teškoćama sa kojima se teško nosi. Ove se nevolje ne mogu otkloniti osim povratkom u tevhid, i povratkom islamskom zakonodavstvu u društvu i porodici.

A Uzvišeni Allah spominje u Kur'anu stanje nevjernika kad ih zadese nevolje i neprilike, pa se oni obraćaju Njemu Jedinom, sve dok ih On ne izvuče iz nevolje, a poslije toga oni zaboravljaju Allahovu blagodat nad njima, pa opet poriču jedinstvo Uzvišenog koji kaže: ***"Kad se oni ukrcaju u lađu, mole Allaha, iskreno Mu pokazuju odanost. Pa kad ih spasi na kopno, opet Mu oni pripisuju druga".***

(Al-Ankebut: 66).

Prvi su muslimani kod bitke na Uhudu potučeni, jer se nisu pridržavali naređenja Poslanika sallallahu alejhi ve sellem već ih je ponijela žudnja za ratnim plijenom. Nakon poraza ostali su začuđeni, pa im se Kur'an ovako obraća: ***"Reci (Muhammede), to je od vas samih".***

(Ali-Imran: 165)

USLOVI ISPUNJENJA POBJEDE

Čitajući o životu Allahovog poslanika Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem, možemo opaziti tri stadijuma islamskog da'veta:

1. Period poziva u tevhid - ostao je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem u Mekki trinaest godina, pozivajući svoj narod u tevhid, da obožavaju samo jednog boga Allaha, i objavio je rat širku i onima koji su ga podržavali, pa kad se tevhid učvrstio u srcima vjernika, nisu se više bojali ničega osim Uzvišenog Gospodara Allaha.

2. Period bratstva - odselio je Poslanik sallallahu alejhi ve sellem iz Mekke u Medinu da bi tamo osnovao islamsko društvo čiji će osnov biti ljubav prema ljudima, i prvo s čim je počeo jeste izgradnja džamije u kojoj su se muslimani pet puta na dan susretali da bi zajednički obavili namaz koji je istovremeno predstavljao oslonac za organizaciju njihovog socijalnog života. A Poslanik je sallallahu alejhi ve sellem zbratimio stanovnike Medine i muslimane iz Mekke koji su rodno ognjište napuštali radi slobodnog ispovijedanja vjere, pa su ih stanovnici Medine širokogrudno dočekali i svaku su im potrebu ispunjavali, pa su postali braća u Islamu, jer je Allah odstranio mržnju i zavist iz njihovih grudi.

Kaže Poslanik sallallahu alejhi ve sellem"

"Ne vjeruje niko od vas dok svome bratu ne bude volio ono što voli sebi".

(Hadis prenosi Buhari).

3. Spremnost - obavezao je Kur'an muslimane na spremnost protiv neprijatelja, pa kaže: ***"I pripremite im što god možete od snage".***

(Al-Anfal: 60)

A Poslanik sallallahu alejhi ve sellem kaže da je snaga u bacanju, a to je bacanje današnje rukovanje nožem, puškom, tenkom avionom. I dužnost je muslimana da rukuje oružjem, a kamo sreće da su nas očevi učili oružju umjesto fudbalu po ulicama.

Ako se budemo povratili tevhidu, i ako budemo braća u Islamu voleći jedan drugog bez ikakvog interesa, i ako protiv neprijatelja pripremimo što god možemo i u borbu krenemo iskreno priželjkujući Allahovo zadovoljstvo, onda ćemo mi biti pobjednici.

Kaže Uzvišeni: ***"O vjernici, ako vi pomognete Allaha i on će vas pomoći i vaša stopala učvrstiti".***

(Muhammed: 7)

Brate, pa hoćeš li se povratiti tevhidu?

"A NAŠA JE OBAVEZA POMOĆI VJERNIKE"

Ovaj nam ajet jasno govori da se Uzvišeni Allah obavezao vjernicima da će ih pomoći protiv neprijatelja. A to je obaveza čije je ispunjenje neminovno. Allah je pomagao Poslanika sallallahu alejhi ve sellem tada kada su muslimani bili najslabiji, ali su u bitkama bili pobjednici, pa se voljom Allahovom i Islam proširi, a nagrada je iskrenim vjernicima bila pomoć Allahova kad je njihovo stanje bilo bezizlazno, a bitka na Bedru nam to jasno odslikava kad je nevjernika bilo hiljadu, a muslimana svega tri stotine. Kaže Uzvišeni:

"Kad ste tražili pomoć od svog Gospodara, pa vam se odazvao - ja ću vas pomoći s hiljadu meleka koji će biti jedan za drugim".

(Al-Anfal: 9)

Pa im je Allah dovu uslišao, melekima ih pomogao i glave su nevjerničke padale od njihovih ruku.

Kaže Uzvišeni:

"Pa udarajte iznad vratova i udarajte ih po svim prstima".

(Al-Anfal: 12)

I vjernici pobijediše. Kaže Uzvišeni:

"Allah vas je pomogao na Bedru, a bilo vas je malo, i bojte se Allaha, ne bi li Mu bili zahvalni".

(Ali Imran: 123)

Svjedoci smo da danas muslimani vode bitke protiv nevjernika, ali pomoći i pobjede nema. Šta je razlog tome? Da li Allah ne ispunjava svoju obavezu prema vjernicima? Ne, ne radi se o tome nikako! Već se mi pitamo gdje su ti vjernici spomenuti u gore navedenom ajetu. Da li su oni koji sebe nazivaju mudžahedinima upotpunili iman i tevhid, s kojima je Muhammed sallallahu alejhi ve sellem počeo prije bitke s nevjernicima? Da li su se oni fizički i materijalno pripremili protiv neprijatelja? Da li su shvatili da im osim Allaha drugi i ne može pomoći, a On im je dovoljan, jer On kaže:

"A zar Allah nije dovoljan svome robu".

(Az-Zumar: 36)

I najzad, da li su oni svi zajedno sakupljeni na ljubavi i slozi, držeći se riječi Njihovog Gospodara:

"Nemojte se prepirati, pa da oslabite i da vam ode snaga".

(Al-Anfal: 46)

"Čvrsto se užeta Allahovog skupa držite, i ne razjedinjujte se".

(Ali Imran: 103)

I posljednja dova naša je: ***"Hvala Allahu, Gospodaru svjetova!"***

SADRŽAJ